

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 613/2009 z dnia 6 lipca 2009 r. dotyczące ustalenia współczynników korygujących stosowanych od dnia 1 lipca 2008 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich pełniących służbę w krajach trzecich 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka (wersja ujednolicona) 8
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 615/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 616/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2005/94/WE w odniesieniu do zatwierdzania grup drobiu i grup innych ptaków żyjących w niewoli pod względem grypy ptaków oraz dodatkowych zapobiegawczych środków ochrony biologicznej w takich grupach ⁽¹⁾ 16

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Konferencja przedstawicieli rządów państw członkowskich

2009/541/WE, Euratom:

- ★ Decyzja przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie mianowania sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich 25

2009/542/WE, Euratom:

- ★ Decyzja przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie mianowania sędziego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich 26

Komisja

2009/543/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 sierpnia 2008 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego farbom i lakierom zewnętrznym (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4452) ⁽¹⁾ 27

2009/544/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 sierpnia 2008 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego farbom i lakierom do wnętrz (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4453) ⁽¹⁾ 39

2009/545/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 7 lipca 2009 r. ustalająca podział na poszczególne lata według państw członkowskich kwot, o których mowa w art. 69 ust. 2a rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, i zmieniająca decyzję Komisji 2006/636/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5307) 49

2009/546/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 8 lipca 2009 r. wyłączająca poszukiwanie i wydobycie ropy naftowej i gazu w Niderlandach z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5381) ⁽¹⁾ 53

2009/547/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 10 lipca 2009 r. zmieniająca decyzję 2000/57/WE w sprawie systemu wczesnego ostrzegania i reagowania w celu zapobiegania i kontroli chorób zakaźnych na mocy decyzji nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5515) ⁽¹⁾ 57

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 613/2009

z dnia 6 lipca 2009 r.

dotyczące ustalenia współczynników korygujących stosowanych od dnia 1 lipca 2008 r. do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich pełniących służbę w krajach trzecich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot, określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 13 akapit pierwszy załącznika X do tego rozporządzenia,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy uwzględnić zmiany kosztów utrzymania w krajach spoza Wspólnoty i odpowiednio ustalić współczynniki korygujące, stosowane od dnia 1 lipca 2008 r. do wynagrodzeń wypłacanych w walucie kraju zatrudnienia urzędnikom, pracownikom zatrudnionym na czas określony i pracownikom kontraktowym Wspólnot Europejskich pełniącym służbę w krajach trzecich.
- (2) Współczynniki korygujące zastosowane do wypłat na podstawie rozporządzenia (WE) nr 624/2008 ⁽²⁾ mogą powodować korekty wynagrodzeń *in plus* lub *in minus* ze skutkiem wstecznym.
- (3) W przypadku wzrostu wynagrodzeń wskutek zastosowania nowych współczynników korygujących należy przewidzieć wyrównania.
- (4) W przypadku obniżki wynagrodzeń wskutek zastosowania nowych współczynników korygujących, powinno się przewidzieć potrącenie nadpłaty za okres między dniem 1 lipca 2008 r. a datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

- (5) Należy również ustalić, że ewentualne potrącenie nadpłaty będzie mogło dotyczyć co najwyżej sześciomiesięcznego okresu poprzedzającego wejście w życie niniejszego rozporządzenia oraz że jego skutki mogą być rozłożone na okres nieprzekraczający dwunastu miesięcy, począwszy od tej daty, analogicznie do zasad przewidzianych dla współczynników korygujących stosowanych na terytorium Wspólnoty do wynagrodzeń i świadczeń emerytalnych dla urzędników i pozostałych pracowników Wspólnot Europejskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2008 r. mającymi zastosowanie współczynnikami korygującymi stosowanymi do wypłacanych w walucie kraju zatrudnienia wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony oraz pracowników kontraktowych Wspólnot Europejskich pełniących służbę w krajach trzecich są współczynniki wskazane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Kursy walutowe wykorzystywane do naliczenia tych wynagrodzeń są ustalane zgodnie z przepisami wykonawczymi do rozporządzenia finansowego i odpowiadają dacie określonej w akapicie pierwszym.

Artykuł 2

1. W przypadku wzrostu wynagrodzeń wskutek zastosowania nowych współczynników korygujących określonych w załączniku instytucje dokonują wypłaty wyrównań.

2. W przypadku obniżki wynagrodzeń wskutek zastosowania nowych współczynników korygujących określonych w załączniku instytucje dokonują korekty wynagrodzeń *in minus* za okres między dniem 1 lipca 2008 r. a datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Korekty, które skutkują koniecznością potrącenia nadpłaty, dotyczą co najwyżej sześciomiesięcznego okresu poprzedzającego wejście w życie niniejszego rozporządzenia. Potrącenie nadpłat rozkłada się na okres nieprzekraczający dwunastu miesięcy, począwszy od wyżej wskazanego terminu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 2.7.2008, s. 1.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

	MIEJSCE ODDELEGOWANIA	Współczynniki korygujące lipiec 2008
(*)	Afganistan	0
	Republika Południowej Afryki	46,9
	Albania	78,5
	Algieria	87,5
	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	71,1
	Angola	112,8
	Arabia Saudyjska	79,1
	Argentyna	54,7
	Armenia	71,1
	Australia	108,5
	Azerbejdżan	72,9
	Bangladesz	45,4
	Barbados	105,5
	Białoruś	62,7
	Benin	92,9
	Boliwia	49,5
	Bośnia i Hercegowina (Sarajewo)	78,6
	Bośnia i Hercegowina (Banja Luka)	62,7
	Botswana	46
	Brazylia	95,5
	Burkina Faso	96,5
(*)	Burundi	0
	Kambodża	62,7
	Kamerun	109,7
	Kanada	78,9
	Zielony Przylądek	74,4
	Chile	57,7
	Chiny	74,6
	Zachodni Brzeg Jordanu – Strefa Gazy	103,1

	MIEJSCE ODDELEGOWANIA	Współczynniki korygujące lipiec 2008
	Kolumbia	79,2
	Kongo (Brazzaville)	129,1
	Korea Południowa	90,7
	Kostaryka	68,7
	Wybrzeże Kości Słoniowej	99,9
	Chorwacja	106,3
	Kuba	73,5
	Dżibuti	85,4
	Egipt	33,8
	Salwador	63,6
	Ekwador	57,9
	Erytrea	41,9
	Stany Zjednoczone (Nowy Jork)	91,5
	Stany Zjednoczone (Waszyngton)	85
	Etiopia	77,8
	Gabon	110,4
	Gambia	70,3
	Gruzja	99,7
	Ghana	54,3
	Gwatemala	70,7
	Gwinea (Konakry)	55,7
	Gwinea Bissau	114,6
	Gujana	53,5
	Haiti	104,2
	Honduras	60,3
	Hongkong	83,4
	Fidzi	72,2
	Wyspy Salomona	85,6
	Indie	50,9
	Indonezja (Banda Aceh)	49,5

	MIEJSCE ODDELEGOWANIA	Współczynniki korygujące lipiec 2008
	Indonezja (Dżakarta)	69,1
(*)	Irak	0
	Izrael	118,9
	Jamajka	86,1
	Japonia (Tokio)	105
	Jordania	70
	Kazachstan (Almaty)	75,6
	Kazachstan (Astana)	71
	Kenia	73,8
	Kirgistan	86,7
	Kosowo (Prisztina)	57,5
	Laos	77,6
	Lesotho	47,3
	Lebanon	80
(*)	Liberia	0
	Madagaskar	84,2
	Malezja	65,8
	Malawi	63,6
	Mali	83,5
	Maroko	86,9
	Mauritius	72,6
	Mauretania	61,2
	Meksyk	69,7
	Republika Mołdowy	67,1
	Czarnogóra	68,9
	Mozambik	71,9
	Namibia	57,5
	Nepal	66
	Nikaragua	46,2
	Niger	85,7
	Nigeria	93

	MIEJSCE ODDELEGOWANIA	Współczynniki korygujące lipiec 2008
	Norwegia	131,2
	Nowa Kaledonia	140,4
	Nowa Zelandia	89,8
	Uganda	69,9
	Uzbekistan	45,4
	Pakistan	43,9
	Panama	52,2
	Papua-Nowa Gwinea	73,5
	Paragwaj	83,6
	Peru	67,4
	Filipiny	61
	Republika Środkowoafrykańska	113,1
	Demokratyczna Republika Konga (Kinszasa)	112,3
	Republika Dominikany	58,2
	Rosja	121,8
	Rwanda	82,7
	Samoa	65,5
	Senegal	88,1
	Serbia (Belgrad)	73,9
	Sierra Leone	68,9
	Singapur	95,8
	Sudan	50
	Sri Lanka	58,1
	Sudan Południowy (Dżuba)	87,6
	Szwajcaria (Genewa)	112,2
	Szwajcaria (Berno)	108
	Surinam	39,7
	Suazi	46,4
	Syria	66,8
	Tadżykistan	61,2
	Tajwan	77,3

	MIEJSCE ODDELEGOWANIA	Współczynniki korygujące lipiec 2008
	Tanzania	61,4
	Czad	129,3
	Tajlandia	52,4
	Timor Wschodni	56,6
	Togo	87
	Tonga	85
	Trynidad i Tobago	61,6
	Tunezja	68,7
	Turcja	80,7
	Ukraina	109,4
	Urugwaj	73,2
	Vanuatu	105,6
	Wenezuela	61
	Wietnam	40,2
	Jemen	57
	Zambia	63,2
(*)	Zimbabwe	0

(*) Brak danych.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 614/2009**z dnia 7 lipca 2009 r.****w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka****(wersja ujednolicona)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 26, 87, 88, 89, 132, 133 oraz art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy je zatem ujednolicić.
- (2) Albuminy jaj, które nie są objęte załącznikiem I do Traktatu, w przeciwieństwie do żółtka jaja, nie podlegają postanowieniom dotyczącym rolnictwa zawartym w Traktacie.
- (3) Wynikająca z tego sytuacja może mieć negatywny wpływ na efektywność wspólnej polityki rolnej w sektorze jaj.
- (4) Aby osiągnąć zrównoważone rozwiązanie, należy opracować wspólny system handlu albuminą jaj, odpowiadający systemowi ustalonemu dla całych jaj. Niezbędne jest rozciągnięcie tego systemu na albuminę mleka, ponieważ może ona w znacznym stopniu zastępować albuminę jaj.
- (5) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽⁴⁾ ustanowiono system jednolitego rynku dla jaj we Wspólnocie.
- (6) Ze względu na zależność produkcji albumin od produkcji jaj system handlu mający zastosowanie do albumin powinien być zgodny z tym wprowadzonym dla jaj w skorupkach.
- (7) W ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej Wspólnota wynegocjowała różnorodne porozumienia handlowe. Kilka z nich dotyczy rolnictwa, w szczególności Porozumienie w sprawie rolnictwa ⁽⁵⁾.
- (8) Porozumienie w sprawie rolnictwa wymaga zniesienia zmiennych opłat przywozowych i innych środków oraz opłat przywozowych. Stawki celne mające zastosowanie do produktów rolnych zgodnie z Porozumieniem w sprawie rolnictwa mają zostać określone we Wspólnej Taryfie Celnej.
- (9) Ceny albumin jaj zazwyczaj zależą od cen jaj, które na obszarze Wspólnoty są inne od cen na rynkach światowych. Cena jaj nie jest jedynym czynnikiem, poza kosztami przetwórstwa, wpływającym na cenę albumin na światowym rynku. W celu utrzymania minimalnego poziomu bezpieczeństwa przed niekorzystnymi skutkami oddziaływania taryfikacji na rynek Porozumienie w sprawie rolnictwa zezwala na stosowanie dodatkowych opłat celnych pod ściśle określonymi warunkami, lecz tylko na produkty podlegające taryfikacji.
- (10) Porozumienie w sprawie rolnictwa przewiduje wprowadzenie serii kontyngentów taryfowych w ramach uzgodnień dotyczących aktualnego i minimalnego dostępu. Warunki odnoszące się do tych kontyngentów zostały szczegółowo zapisane w Porozumieniu w sprawie rolnictwa. Z uwagi na dużą liczbę kontyngentów oraz w celu zapewnienia, aby były one jak najskuteczniej realizowane, należy obciążyć Komisję obowiązkiem ich uruchamiania oraz zarządzania nimi przy wykorzystaniu procedury komitetu zarządzającego.
- (11) Z powodu znacznej ekonomicznej zależności istniejącej między poszczególnymi produktami uzyskiwanymi z jaj niezbędne jest umożliwienie wprowadzenia dla albumin jaj i mleka standardów handlowych, które odpowiadałyby, w miarę możliwości, standardom handlowym przyjętymi dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. s) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 stycznia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 104.

⁽³⁾ Zob. załącznik I.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.

(12) We wspólnej organizacji rynku jaj wyłączenie z możliwości korzystania z rozwiązań dotyczących uszlachetniania czynnego w państwie poddano wyłącznej kompetencji Rady. W warunkach gospodarczych ukształtowanych Porozumieniem w sprawie rolnictwa może okazać się konieczne szybkie reagowanie na problemy rynkowe wynikające ze stosowania wspomnianych rozwiązań. W związku z tym powinny zostać przyznane Komisji kompetencje w zakresie podejmowania pilnych środków, które są ograniczone w czasie,

ziane w okresie ważności pozwolenia; z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie ulega przypadkowi w całości lub w części, jeżeli w tym okresie przywóz lub wywóz nie jest prowadzony, lub jest prowadzony jedynie częściowo.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej stosuje się do następujących produktów:

Kod CN	Wyszczególnienie
3502	Albuminy (w tym również koncentraty z dwu lub więcej protein z serwatki, o wagowej zawartości powyżej 80 % białek z serwatki, wliczanych dla suchej masy), albuminiany i pozostałe pochodne albuminy:
	– Albumina jaja:
ex 3502 11	– – Suszona:
3502 11 90	– – – Pozostała (inna niż niezdatna lub uznana jako niezdatna do konsumpcji przez ludzi)
ex 3502 19	– – Pozostała:
3502 19 90	– – – Pozostała (inna niż niezdatna lub uznana jako niezdatna do konsumpcji przez ludzi)
ex 3502 20	– Albumina mleka, włącznie z koncentratami złożonymi z dwóch lub więcej białek serwatki:
	– – Pozostała (inna niż niezdatna lub uznana jako niezdatna do konsumpcji przez ludzi)
3502 20 91	– – – Suszona (na przykład w arkuszach, łuskach, płatkach, w proszku)
3502 20 99	– – – Pozostała

ROZDZIAŁ II

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 2

1. Przywóz do Wspólnoty któregośkolwiek z produktów wymienionych w art. 1 może podlegać obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na przywóz.

2. Pozwolenia na przywóz wydawane są przez państwa członkowskie każdemu wnioskującemu, niezależnie od tego, gdzie we Wspólnocie znajduje się jego siedziba i bez uszczerbku dla środków przyjmowanych w celu stosowania przepisów art. 4.

3. Pozwolenia na przywóz są ważne w całej Wspólnocie. Pozwolenia te wydawane są po złożeniu zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione lub wywie-

4. Okres ważności pozwolenia na przywóz oraz inne szczegółowe zasady stosowania ust. 1 przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 3

1. W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom na rynku Wspólnoty, które mogą powstać w wyniku przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1, przywóz jednego lub kilku tych produktów przy stawce celnej przewidzianej we Wspólnej Taryfie Celnej podlega zapłaconiu dodatkowej należności przywózowej, jeżeli zostają spełnione warunki określone w art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa, chyba że jest mało prawdopodobne, że przywóz spowoduje zakłócenie rynku Wspólnoty lub w przypadku gdy skutki mogą być nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Ceny spustowe, poniżej których może być nakładana dodatkowa należność przywózowa, są cenami zgłoszonymi przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu.

Wielkości spustowe, które mają zostać przekroczone, aby została nałożona dodatkowa należność przywózowa, określone są w szczególności na podstawie przywozu do Wspólnoty w okresie trzech lat poprzedzających rok, w którym zaistnieją lub mogą zaistnieć niekorzystne skutki, o których mowa w ust. 1.

3. Ceny importowe, które mają być uwzględniane przy nakładaniu dodatkowych należności przywózowych, ustalane są na podstawie cen importowych cif danej dostawy.

Ceny importowe cif są w tym celu porównywane z cenami reprezentatywnymi towaru na rynku światowym lub wspólnotowym rynku przywózowym.

4. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania ust. 1, 2 i 3 zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Zasady te określają w szczególności:

a) produkty, na które nakłada się dodatkowe należności przywózowe na warunkach art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa;

b) inne kryteria niezbędne do zapewnienia stosowania ust. 1 zgodnie z art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa.

Artykuł 4

1. Kontyngenty taryfowe na produkty wymienione w art. 1, wynikające z porozumień zawartych w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, są otwierane i administrowane w oparciu o szczegółowe zasady przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Kontyngenty taryfowe są administrowane przy zastosowaniu jednej z następujących metod lub ich kombinacji:

- a) metoda oparta na kolejności składania wniosków (według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”);
- b) metoda rozdysponowania proporcjonalnie do ilości podawanych w chwili składania wniosków (przy wykorzystaniu metody równoczesnego analizowania wniosków);
- c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (metoda „przywozów tradycyjnych lub nowych”).

Można przyjmować inne odpowiednie metody.

Nie mogą one wprowadzać dyskryminacji między danymi podmiotami.

3. W razie potrzeby metoda zarządzania uwzględnia potrzeby w zakresie zaopatrzenia rynku Wspólnoty i potrzebę zachowania jego równowagi i może być oparta na metodach stosowanych w przeszłości dla kontyngentów podobnych do tych, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla praw wynikających z umów zawartych podczas Rundy Urugwajskiej wielostronnych negocjacji handlowych.

4. Szczegółowe zasady, o których mowa w ust. 1, określają kontyngenty roczne, rozłożone odpowiednio na cały rok, jeżeli ich otwarcie jest konieczne, oraz, w stosownych przypadkach, zasady określające:

- a) gwarancje dotyczące charakteru, pochodzenia i źródła pozyskania produktu;
- b) uznawanie dokumentu używanego do potwierdzenia gwarancji, określonych w lit. a); oraz
- c) warunki dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz oraz terminu ich ważności.

Artykuł 5

W przypadku gdy następuje znaczny wzrost cen na rynku Wspólnoty i istnieje prawdopodobieństwo utrzymywania się tej sytuacji, a wskutek tego rynek ten doznaje zakłóceń lub

jest zagrożony zakłóceniami, mogą zostać podjęte właściwe środki.

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, przyjmuje, w razie konieczności, szczegółowe zasady stosowania ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 6

Dla produktów wymienionych w art. 1 mogą zostać przyjęte standardy handlowe, które uwzględniając cechy charakterystyczne tych produktów, są zgodne ze standardami handlowymi przewidzianymi w art. 116 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 dla produktów wymienionych w części XIX załącznika I tego rozporządzenia. W szczególności standardy te mogą dotyczyć sortowania zgodnie z jakością, pakowania, przechowywania, transportu, prezentacji i oznaczania.

Standardy, ich zakres i ogólne zasady ich stosowania przyjmuje Rada kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji.

Artykuł 7

1. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku jaj Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 37 ust. 2 Traktatu, może w szczególnych przypadkach zakazać w całości lub w części stosowania ustaleń dotyczących uszlachetniania czynnego i biernego w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, które są przeznaczone do wytwarzania produktów wymienionych w tym artykule.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli sytuacja, o której mowa w ust. 1, powstaje nagle i powoduje zakłócenia na rynku Wspólnoty lub prawdopodobne jest, że wewnętrzne przepisy regulujące zasady uszlachetniania czynnego spowodują takie zakłócenia, Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, decyduje o przyjęciu niezbędnych środków. Rada i państwa członkowskie są powiadamiane o tych środkach, które są ważne nie dłużej niż przez sześć miesięcy i są stosowane niezwłocznie. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje ona decyzję w terminie jednego tygodnia następującego po otrzymaniu wniosku.

3. Każde państwo członkowskie może, w terminie tygodniowym od dnia powiadomienia, przekazać Radzie środki, o których zdecydowała Komisja. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może potwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji. Jeżeli Rada nie podjęła działań w terminie trzech miesięcy, decyzję Komisji uważa się za uchyloną.

Artykuł 8

1. Ogólne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz szczególne zasady jej stosowania mają zastosowanie do taryfowej klasyfikacji towarów objętych niniejszym rozporządzeniem. Nazewnictwo taryf celnych będące rezultatem stosowania tego rozporządzenia jest włączone do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. O ile niniejsze rozporządzenie lub przepisy przyjęte na jego mocy nie stanowią inaczej, w handlu z państwami trzecimi zabrania się:

- a) pobierania jakichkolwiek opłat o skutkach równoważnych do opłat celnych;
- b) stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutkach równoważnych.

ROZDZIAŁ III**PRZEPISY OGÓLNE****Artykuł 9**

Produkty wymienione w art. 1, wyprodukowane i uzyskane z produktów, do których nie mają zastosowania art. 23 ust.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2009 r.

2 i art. 24 Traktatu, nie są dopuszczone do swobodnego obrotu wewnątrz Wspólnoty.

Artykuł 10

Państwa członkowskie i Komisja przekazują sobie nawzajem informacje niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia. Zasady dostarczania i przekazywania tych informacji są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 11

Rozporządzenie (EWG) nr 2783/75 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku II.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady

A. BORG

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I WYKAZ JEGO KOLEJNYCH ZMIAN

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75
(Dz.U. L 282 z 1.11.1975, s. 104)

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 4001/87
(Dz.U. L 377 z 31.12.1987, s. 44)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 3290/94
(Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 105)

Tylko załącznik XII część B

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2916/95
(Dz.U. L 305 z 19.12.1995, s. 49)

Tylko art. 1 pkt 6

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 2783/75	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 ust. 1 akapit pierwszy	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 1 akapit drugi	art. 2 ust. 2
art. 2 ust. 1 akapit trzeci	art. 2 ust. 3
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 4
art. 3	art. 3
art. 4 ust. 1	art. 4 ust. 1
art. 4 ust. 2 wyrażenie wprowadzające	art. 4 ust. 2 wyrażenie wprowadzające
art. 4 ust. 2 tiret pierwsze, drugie i trzecie	art. 4 ust. 2 lit. a), b) i c)
art. 4 ust. 3 i 4	art. 4 ust. 3 i 4
art. 5–7	art. 5–7
art. 8 ust. 1	art. 8 ust. 1
art. 8 ust. 2 wyrażenie wprowadzające	art. 8 ust. 2 wyrażenie wprowadzające
art. 8 ust. 2 tiret pierwsze i drugie	art. 8 ust. 2 lit. a) i b)
art. 9 i 10	art. 9 i 10
art. 11	—
art. 12	—
—	art. 11
—	art. 12
załącznik	—
—	załącznik I
—	załącznik II

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 615/2009**z dnia 13 lipca 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	35,0
	ZZ	35,0
0707 00 05	TR	102,6
	ZZ	102,6
0709 90 70	TR	103,0
	ZZ	103,0
0805 50 10	AR	61,1
	TR	53,0
	ZA	66,7
	ZZ	60,3
0808 10 80	AR	80,2
	BR	76,0
	CL	83,0
	CN	91,0
	NZ	97,1
	US	99,3
	ZA	83,8
	ZZ	87,2
0808 20 50	AR	74,9
	CL	85,2
	NZ	87,2
	ZA	104,7
	ZZ	88,0
0809 10 00	HR	90,0
	TR	200,7
	XS	103,5
	ZZ	131,4
0809 20 95	TR	276,4
	ZZ	276,4
0809 30	TR	134,2
	ZZ	134,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 616/2009

z dnia 13 lipca 2009 r.

w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2005/94/WE w odniesieniu do zatwierdzania grup drobiu i grup innych ptaków żyjących w niewoli pod względem grypy ptaków oraz dodatkowych zapobiegawczych środków ochrony biologicznej w takich grupach

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 oraz art. 34 ust. 4 i art. 63 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2004 r., w rozdziale Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych⁽²⁾ („Kodeks”) dotyczącym regionalizacji i podziału na strefy, Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (OIE) wprowadziła koncepcję podziału na grupy.
- (2) W rozdziale 4.3 Kodeksu podział na strefy i grupy scharakteryzowano jako „procedury realizowane przez dany kraj na podstawie przepisów niniejszego rozdziału, służące określeniu występujących na jego terytorium subpopulacji o odrębnym statusie zdrowotnym, do celów zwalczania choroby lub handlu międzynarodowego”. Jakkolwiek w stosowaniu obydwu koncepcji ważną rolę odgrywają względy przestrzenne i dobre zarządzanie, podział na strefy ma zastosowanie do subpopulacji zwierząt zdefiniowanej głównie według kryteriów geograficznych (w oparciu o granice naturalne, sztuczne albo prawne), natomiast podział na grupy dotyczy subpopulacji zwierząt zdefiniowanej głównie według praktyk zarządzania i hodowli powiązanych z ochroną biologiczną.
- (3) Oprócz tego w rozdziale 4.4 dotyczącym stosowania podziału na grupy przedstawiono system stosowania i uznawania grup w poszczególnych krajach. Grupa może obejmować pewną liczbę zakładów i może być zatwierdzana w odniesieniu do jednej lub większej liczby określonych chorób zwierzęcych na podstawie szczegółowego i udokumentowanego planu ochrony biologicznej, opracowanego i wdrożonego w odniesieniu do danej choroby lub chorób. Pierwszego zatwierdzenia grupy powinno się dokonać w miarę możliwości w kraju, na terytorium lub w strefie wolnej od choroby, zanim wystąpi ognisko danej choroby lub chorób. Jest to szczególnie istotne w przypadku chorób wysoce zaraźliwych, takich jak wysoce zjadliwa grypa ptaków. W przypadku

pojawienia się ogniska choroby podział na grupy można wykorzystać do ułatwienia handlu.

- (4) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007–2013) – „Lepiej zapobiegać niż leczyć”⁽³⁾ („nowa strategia w zakresie zdrowia zwierząt”) Komisja nakreśliła kierunek dla opracowania polityki w zakresie zdrowia zwierząt na lata 2007–2013. Celem nowej strategii w zakresie zdrowia zwierząt jest zwiększenie nacisku na środki ostrożności, nadzór nad chorobami, ich zwalczanie i badania naukowe w zakresie chorób, aby zmniejszyć zachorowalność wśród zwierząt oraz ograniczyć do minimum skutki w przypadku wystąpienia ognisk choroby.
- (5) W nowej strategii w zakresie zdrowia zwierząt ważną rolę odgrywa ochrona biologiczna. Oprócz tego podział na grupy skłaniałby rolników we Wspólnocie do stosowania środków ochrony biologicznej, ponieważ dzięki takiemu podziałowi ułatwiony byłby bezpieczny handel, co przekładałoby się na oczywiste korzyści dla rolników przy jednoczesnym zapobieganiu chorobom zwierzęcym.
- (6) W związku z powyższym w niniejszym rozporządzeniu należy określić zasady dotyczące udzielania, zawieszania i wycofywania zatwierdzenia grup w odniesieniu do grypy ptaków. Zasady te powinny uwzględniać przepisy Kodeksu, w celu zapewnienia spójnego podejścia w zakresie zwalczania rozprzestrzeniania się grypy ptaków przy jednoczesnym uwzględnieniu statusu zdrowotnego w poszczególnych zatwierdzonych grupach.
- (7) W dyrektywie 2005/94/WE określono pewne środki zapobiegawcze w zakresie nadzoru i wczesnego wykrywania grypy ptaków oraz minimalne środki zwalczania i ograniczenia w zakresie przemieszczania, które należy stosować w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli. Niektóre z tych środków należy stosować w grupach drobiu lub grupach innych ptaków żyjących w niewoli, zgodnie z definicjami podanymi w tej dyrektywie.
- (8) Dyrektywa 2005/94/WE zawiera definicje grupy drobiu i grupy innych ptaków żyjących w niewoli oraz stanowi, że w grupach tych można stosować dodatkowe środki ochrony biologicznej w ramach profilaktyki rozprzestrzeniania się grypy ptaków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.

⁽²⁾ http://www.oie.int/eng/normes/mcode/en_sommaire.htm (Kodeks zdrowia zwierząt lądowych 2008).

⁽³⁾ COM 539(2007) wersja ostateczna.

- (9) Dyrektywa 2005/94/WE stanowi, że państwa członkowskie realizują programy nadzoru w celu wykrycia częstotliwości występowania zakażeń wirusem grypy ptaków podtypu H5 i H7 u różnych gatunków drobiu. W tym celu w państwach członkowskich corocznie zatwierdza się obowiązkowe programy nadzoru w odniesieniu do grypy ptaków. Zatwierdzanie grup w państwach członkowskich powinno zatem odbywać się z zastrzeżeniem zatwierdzenia krajowego programu nadzoru w danym państwie członkowskim.
- (10) W decyzji Komisji 2006/437/WE z dnia 4 sierpnia 2006 r. zatwierdzającej podręcznik diagnostyczny dotyczący grypy ptaków, przewidziany w dyrektywie Rady 2005/94/WE⁽¹⁾, ustanowiono procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych służących do potwierdzania wystąpienia ogniska grypy ptaków. W celu zapewnienia spójności prawodawstwa wspólnotowego w przedmiotowym obszarze takie procedury i metody należy stosować w ramach poszczególnych grup.
- (11) W celu ułatwienia stosowania procedur drogą elektroniczną między państwami członkowskimi oraz dla zapewnienia przejrzystości i zrozumiałości informacje dotyczące zatwierdzonych grup oraz wszystkich przypadków udzielenia, zawieszenia lub wycofania zatwierdzenia należy udostępniać w całej Wspólnocie w możliwie najskuteczniejszy sposób. Państwa członkowskie powinny wobec powyższego utworzyć strony internetowe zawierające takie informacje, a łącza do takich stron powinny zostać zamieszczone na stronach internetowych Komisji.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa zasady zatwierdzania przez państwa członkowskie grup drobiu oraz grup innych ptaków żyjących w niewoli, w odniesieniu do grypy ptaków (zwanych dalej „grupami”), oraz ustanawia dodatkowe zapobiegawcze środki ochrony biologicznej do wprowadzenia w takich grupach

w celu nadania im odrębnego statusu zdrowotnego pod względem grypy ptaków.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „plan ochrony biologicznej” oznacza wszelkie środki ochrony biologicznej wdrażane na poziomie gospodarstwa;
- 2) „wspólny system zarządzania ochroną biologiczną” oznacza:
 - a) wspólne zasady regulujące funkcjonowanie grupy; oraz
 - b) ogół środków ochrony biologicznej wdrażanych we wszystkich gospodarstwach wchodzących w skład grupy zgodnie z ich planami ochrony biologicznej;
- 3) „zarządzający grupą” oznacza osobę formalnie odpowiedzialną za daną grupę, w szczególności w odniesieniu do art. 3, 4 i 5, a także odpowiedzialną za:
 - a) nadzorowanie wszelkich działań prowadzonych w grupie w zakresie wspólnego systemu zarządzania ochroną biologiczną, w szczególności za wdrożenie i monitorowanie tego systemu;
 - b) nadzór nad realizowaniem przez właścicieli lub hodowców drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli planów ochrony biologicznej gospodarstw; oraz
 - c) kontakty z właściwym organem.
- 4) „gospodarstwo wyjściowe” oznacza gospodarstwo, z którego drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, lub ich pisklęta jednodniowe, lub jaja wylęgowe lub spożywcze (zwane dalej „towarami”) mają zostać przemieszczone poza grupę;
- 5) „gospodarstwo zaopatrujące” oznacza gospodarstwo, z którego towary przeznaczone są dla gospodarstwa wyjściowego lub dowolnego innego gospodarstwa w obrębie grupy;
- 6) „wszystkie zainteresowane strony” oznaczają zarządzających grupą, podmioty gospodarcze, w tym podmioty działające na rynku spożywczym i podmioty działające na rynku pasz zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 3 i 6 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, właścicieli i hodowców zwierząt, producentów środków farmaceutycznych oraz pozostałe branże dostarczające grupie towary lub świadczące usługi na jej rzecz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 31.8.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

ROZDZIAŁ II

ZATWIERDZANIE GRUP

Artykuł 3

Wniosek o zatwierdzenie grupy

1. Dobrowolne wnioski o zatwierdzenie grupy (zwane dalej „wnioskami”) składa na ręce właściwego organu zarządzający grupą.
2. Wniosek zawiera następujące informacje:
 - a) imię i nazwisko zarządzającego grupą, jego/jej kwalifikacje i stanowisko, dane teleadresowe oraz adres grupy;
 - b) szczegółowy opis grupy zgodnie z częścią 1 załącznika;
 - c) opis wspólnego systemu zarządzania ochroną biologiczną oraz planów ochrony biologicznej gospodarstw wchodzących w skład grupy, zgodnie z częścią 2 załącznika;
 - d) szczegółowe informacje na temat konkretnych środków, kryteriów i wymagań w zakresie nadzoru nad chorobami, w szczególności ochrony i nadzoru w odniesieniu do grypy ptaków, zgodnie z częścią 3 załącznika.

Artykuł 4

Udzielanie zatwierdzenia grupy

1. Właściwy organ udziela pierwszego zatwierdzenia jedynie takim grupom, które zlokalizowane są na terytorium lub części terytorium jednego z państw członkowskich, w przypadku którego nie mają zastosowania żadne ograniczenia w odniesieniu do grypy ptaków, zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym.

Pierwszego zatwierdzenia grupy udziela się wyłącznie w państwie członkowskim, którego krajowy program nadzoru w zakresie wykrywania częstości występowania zakażeń wirusem grypy ptaków podtypu H5 i H7 u różnych gatunków drobiu został już zatwierdzony.

2. Przed udzieleniem zatwierdzenia grupy właściwy organ upewnia się, że w przypadku odnośnej grupy:

- a) przez co najmniej sześć miesięcy przed datą wniosku prowadzono szczegółową ochronę i nadzór w odniesieniu do grypy ptaków, zgodnie z wymogami części 3 załącznika (w tym co najmniej jedną procedurę badań zgodnie z wymogami określonymi w pkt 4 części 3 załącznika) oraz nie stwierdzono w ciągu tego okresu obecności wirusa grypy ptaków w żadnym z gospodarstw wchodzących w skład grupy;
- b) w stosownych przypadkach plany szczepień wykonywane były zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym;

- c) informacje przekazane zgodnie z art. 3 ust. 2 były pełne i dokładne;

- d) wdrożono określony w pkt 1 części 2 załącznika wspólny system zarządzania ochroną biologiczną oraz wykazano, że stanowi on środek wystarczający do zapewnienia populacji drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli w obrębie grupy odrębnego statusu zdrowotnego pod względem grypy ptaków;

- e) przeprowadzono urzędową kontrolę na miejscu z pozytywnym wynikiem w zakresie pkt a)–d);

3. Grupa oznaczona jest jedną nazwą i przydzielony ma jeden numer zatwierdzenia.

4. Właściwy organ dopilnowuje, by po zatwierdzeniu grupa została bezzwłocznie wpisana do wykazu zatwierdzonych grup na stronie internetowej, o której mowa w art. 9 ust. 1, wraz z podaniem szczegółowych informacji dotyczących lokalizacji gospodarstw wchodzących w skład grupy oraz informacją, czy są to gospodarstwa wyjściowe, czy też zaopatrujące („wykaz zatwierdzonych grup”).

ROZDZIAŁ III

WARUNKI ZACHOWANIA ZATWIERDZENIA GRUPY

Artykuł 5

Zakres odpowiedzialności i obowiązki zarządzającego grupą

Po uzyskaniu zatwierdzenia grupy zarządzający grupą zobowiązany jest:

- 1) nadzorować i monitorować grupę w celu zapewnienia jej zgodności z informacjami przekazywanymi zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz kryteriami i wymaganiami określonymi w załączniku; w szczególności, informacje takie muszą być stale aktualizowane i udostępniane na żądanie właściwemu organowi;
- 2) dopilnować, by nadzór nad chorobami, w szczególności nadzór w odniesieniu do grypy ptaków, sprawowano według wspólnego systemu zarządzania ochroną biologiczną oraz każdego planu ochrony biologicznej gospodarstw wchodzących w skład grupy, a także:
 - a) by wdrożono system wczesnego ostrzegania w zakresie wykrywania obecności grypy ptaków; pobierano próbki i przeprowadzono badania diagnostyczne zgodnie z decyzją 2006/437/WE oraz częścią 3 załącznika do niniejszego rozporządzenia;

- b) by zostały zaktualizowane plany nadzoru określone w pkt 4 części 3 załącznika w przypadku stwierdzenia wzrostu ryzyka wprowadzenia wirusa grypy ptaków;
 - c) by wszystkie badania diagnostyczne w zakresie grypy ptaków wykonywały laboratoria zatwierdzone urzędowo do tego celu przez właściwy organ; by informacje dotyczące nadzoru i jego wyników były udostępniane właściwemu organowi;
 - d) by wszelkie nierozstrzygające lub dodatnie wyniki nadzoru w obrębie grupy bezzwłocznie przekazywano właściwemu organowi w celu umożliwienia przesłania stosownych próbek do potwierdzenia przez krajowe laboratorium referencyjne lub wspólnotowe laboratorium referencyjne ds. ptasiej grypy;
- 3) dopilnować, by wszelkie szczepienia przeprowadzono zgodnie ze wspólnym systemem zarządzania ochroną biologiczną i każdym planem ochrony biologicznej gospodarstw wchodzących w skład grupy oraz by plany szczepień i informacje na temat procedur udostępniano na żądanie właściwemu organowi;
- 4) organizować systematyczne audyty wewnętrzne lub zewnętrzne w celu zagwarantowania skuteczności wdrożenia w grupie wszystkich środków ochrony biologicznej, działań z zakresu nadzoru oraz systemu identyfikowalności oraz przechowywać wyniki takich audytów, w tym również audytów prowadzonych w ramach systemu zapewnienia jakości, tak by można je udostępnić na żądanie właściwemu organowi;
- 5) bezzwłocznie powiadamiać właściwy organ, w przypadku gdy:
- a) grupa przestała być zgodna z informacjami przekazywanymi zgodnie z art. 3 ust. 2 lub kryteriami i wymaganiami określonymi w załączniku;
 - b) wspólny system zarządzania ochroną biologiczną lub plan ochrony biologicznej zostały zmienione lub dostosowane do sytuacji epidemiologicznej, w tym także w przypadku dodania do grupy lub usunięcia z niej gospodarstwa.

Artykuł 6

Zakres odpowiedzialności i obowiązki właściwego organu

1. Właściwy organ zobowiązany jest zapewnić przeprowadzenie na miejscu urzędowych, opartych na analizie ryzyka kontroli grup, w celu sprawdzenia ich zgodności z informacjami przekazywanymi zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz kryteriami i wymaganiami określonymi w załączniku („kontrolę”).
2. Kontrole prowadzone są cyklicznie w odstępach uzależnionych od:

- a) sytuacji epidemiologicznej w obrębie grupy i poza nią, w szczególności pod względem grypy ptaków;
 - b) informacji dotyczących wszelkich zmian lub dostosowań do wspólnego systemu zarządzania ochroną biologiczną lub planów ochrony biologicznej gospodarstw wchodzących w skład grupy, zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. b).
3. Właściwy organ jest odpowiedzialny za wystawianie świadectw potwierdzających pochodzenie towarów z zatwierdzonej grupy.

ROZDZIAŁ IV

ZAWIESZANIE LUB WYCOFYWANIE ZATWIERDZENIA GRUPY

Artykuł 7

Zawieszenie zatwierdzenia grupy

1. W przypadku gdy kontrola lub informacje epidemiologiczne dotyczące grupy wykażą, że grupa przestała być zgodna z informacjami przekazanymi zgodnie z art. 3 ust. 2 lub kryteriami i wymaganiami określonymi w załączniku, właściwy organ bezzwłocznie zawiesza zatwierdzenie odnośnej grupy, a zarządzający grupą dopilnowuje podjęcia natychmiastowych działań w celu wyeliminowania takiej niezgodności.
2. W następstwie zawieszenia zatwierdzenia grupy właściwy organ zobowiązany jest zawiesić wszelkie świadectwa potwierdzające pochodzenie towarów z zatwierdzonej grupy.
3. W przypadku zawieszenia zatwierdzenia grupy właściwy organ nie znosi zawieszenia, dopóki nie sprawdzi, czy w terminie 30 dni od dnia zawieszenia zatwierdzenia podjęto działania naprawcze, a kolejna kontrola została przeprowadzona z pozytywnym wynikiem.

Artykuł 8

Wycofanie zatwierdzenia grupy

1. Właściwy organ wycofuje zatwierdzenie grupy, w przypadku gdy, w następstwie zawieszenia zatwierdzenia zgodnie z art. 7 ust. 1, kolejna kontrola, zgodnie z art. 7 ust. 3, wykaże, że:
 - a) grupa w dalszym ciągu nie jest zgodna z informacjami przekazanymi zgodnie z art. 3 ust. 2 lub kryteriami i wymaganiami określonymi w załączniku; lub
 - b) w grupie pojawiło się ognisko grypy ptaków.
2. Po wycofaniu zatwierdzenia grupy właściwy organ:
 - a) wstrzymuje wydawanie świadectw pochodzenia towarów z zatwierdzonej grupy;

b) skreśla nazwę grupy z wykazu zatwierdzonych grup.

3. Po skreśleniu z wykazu zatwierdzonych grup ponowne umieszczenie grupy w takim wykazie wymaga złożenia na nowo wniosku zgodnie z rozdziałem II.

c) przekazują Komisji adres internetowych stron informacyjnych;

d) stale aktualizują internetową stronę informacyjną w celu niezwłocznego uwzględnienia na niej wszelkich nowych przypadków udzielenia lub wycofania zatwierdzenia grupy.

ROZDZIAŁ V

INTERNETOWA STRONA INFORMACYJNA I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 9

Internetowa strona informacyjna

1. Państwa członkowskie:

a) ustanawiają wykaz zatwierdzonych grup wraz z informacjami wymaganymi na podstawie art. 4 ust. 3 i 4;

b) tworzą internetową stronę informacyjną w celu udostępnienia drogą elektroniczną wykazu zatwierdzonych grup;

2. Komisja wspomaga państwa członkowskie w przekazywaniu takich informacji do wiadomości publicznej, udostępniając w tym celu adres internetowy swoich stron internetowych, na których zamieszczone będą krajowe łącza do internetowych stron informacyjnych.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

KRYTERIA I WYMAGANIA ODNOŚNIE DO GRUP

CZĘŚĆ 1

Opis grupy zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b)

Opis grupy zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) opiera się na mapie (lub mapach) grupy, ukazującej (ukazujących) jej granice, ukazującej (ukazujących) dokładne usytuowanie wszystkich tworzących ją elementów, w tym gospodarstw i ich obiektów, oraz wszelkich powiązanych jednostek funkcjonalnych, takich jak obiekty służące przetwarzaniu lub składowaniu pasz oraz obiekty służące składowaniu innych materiałów.

We wniosku należy zamieścić wystarczające informacje, szczegółowo charakteryzujące grupę, w szczególności:

1. Informacje na temat czynników infrastrukturalnych i ich wpływu na odseparowanie pod względem epidemiologicznym drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli w obrębie grupy od populacji zwierząt o innym statusie zdrowotnym, takie jak:
 - a) opis rodzaju działalności i towarów wytwarzanych w grupie, łącznie z całkowitą wydajnością obiektów oraz aktualną liczbą drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli;
 - b) schemat blokowy ukazujący szczegółowo wszystkie rodzaje działalności prowadzonej w obrębie grupy, a także obowiązki, role i wzajemne relacje wszystkich zainteresowanych stron;
 - c) opis powiązań funkcjonalnych między gospodarstwami wchodzącymi w skład grupy, wraz ze schematem wszystkich obiektów ukazującym ich wzajemne powiązanie;
 - d) opis środków transportu zwierząt i produktów zwierzęcych, standardowych tras oraz miejsc, w których odbywa się czyszczenie i postój.
2. Informacje na temat statusu epidemiologicznego pod względem grypy ptaków oraz na temat czynników ryzyka, uwzględniające następujące elementy:
 - a) historię epidemiologiczną gospodarstw wchodzących w skład grupy, obejmującą w szczególności informacje dotyczące ich statusu zdrowotnego oraz wszelkie informacje związane z grypą ptaków;
 - b) przemieszczanie do grupy, z grupy oraz w jej obrębie („wejścia, wyjścia”), m.in. przemieszczanie osób, towarów, innych zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego lub innych produktów mających styczność ze zwierzętami, pojazdów wykorzystywanych do transportu, urządzeń, pasz, a także zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków;
 - c) obecność innych gospodarstw drobiarskich i gospodarstw z innymi ptakami żyjącymi w niewoli w sąsiedztwie grupy, wraz z zagęszczeniem (fermy reprodukcyjne i podtuczające, fermy przydomowe, targowiska, punkty skupu, rzeźnie, ogrody zoologiczne);
 - d) środowiskowe czynniki ryzyka, takie jak drogi wodne, miejsca odpoczynku i wzajemnego kontaktu dzikich zwierząt (w tym szlaki migracyjne dzikich ptaków), obecność gryzoni, historyczna obecność czynnika chorobotwórczego grypy ptaków w otoczeniu;
 - e) czynniki ryzyka i potencjalne drogi przenoszenia wirusa grypy ptaków do grupy i szerzenia się go w jej obrębie, zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym lub normami i wytycznymi Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE);
 - f) stosowany system wczesnego ostrzegania służący informowaniu właściwego organu o przypadkach zidentyfikowania czynników ryzyka i potencjalnych dróg przenoszenia i szerzenia, o których mowa w lit. e) powyżej.

CZĘŚĆ 2

Opis wspólnego systemu zarządzania ochroną biologiczną oraz planów ochrony biologicznej, zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. c)

1. Wspólny system zarządzania ochroną biologiczną obejmuje co najmniej następujące elementy:
 - a) dobre praktyki higieny w odniesieniu do zwierząt;
 - b) system identyfikowalności w zakresie wszystkich przemieszczeń między gospodarstwami wchodzącymi w skład grupy oraz w zakresie wszystkich wejść i wyjść; system identyfikowalności musi być na bieżąco dokumentowany i stale dostępny dla właściwego organu;

- c) wspólny plan analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP);
 - d) plan (plany) ochrony biologicznej gospodarstw wchodzących w skład grupy oraz ocenę ich skuteczności stosownie do określonego poziomu ryzyka.
2. Plany ochrony biologicznej gospodarstw w ramach wspólnego systemu zarządzania ochroną biologiczną obejmują co najmniej następujące elementy:
- a) udokumentowany system wdrażania planu w zakresie higieny pracowników, obejmujący ogólne i szczegółowe zasady higieny, ogólne i szczegółowe szkolenia pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony i na czas określony oraz procedurę kontroli takiego planu higieny, łącznie z zarządzeniem, że pracownicy nie mogą (i) osobiście zajmować się hodowlą drobiu lub innych ptaków; ani (ii) mieć bliskiej styczności z drobiem lub innymi ptakami innymi niż te należące do grupy przez co najmniej 72 godziny przed wejściem do gospodarstwa; w przypadku pilnego zapotrzebowania na konkretnych pracowników okres ten można skrócić, ale w żadnym wypadku nie może on być krótszy niż 24 godziny, a w planie ochrony biologicznej należy przedstawić procedurę ograniczania ryzyka;
 - b) przepływ produktów i personelu, przedstawiony na schemacie obejmującym wszystkie obiekty gospodarstwa z oznaczonymi różnymi kolorami poziomami ochrony biologicznej; wymagana jest bariera higieniczna ze strefą zmiany odzieży, obejmującą stosownie do potrzeb prysznice, z wydzielonymi strefami czystymi i brudnymi we wszystkich punktach wejścia do obiektów;
 - c) plan regulujący przemieszczanie się każdej osoby wchodzącej do gospodarstwa lub opuszczającej je, wyróżniający upoważnione oraz nieupoważnione osoby i odwiedzających, zawierający opis barier fizycznych (takich jak żywopłot, ogrodzenie lub inna bariera wyraźnie wyznaczająca granice terenu gospodarstwa), znaków, zamykanych na klucz bram i wejść do budynków; od osób z zewnątrz (w tym audytorów i inspektorów) wymaga się, by co najmniej na 72 godziny przed wejściem do gospodarstwa nie miały żadnej styczności z drobiem lub innymi ptakami; może zachodzić konieczność wydłużenia tego okresu stosownie do czynników ryzyka (takich jak odwiedzający, którzy przybyli z obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego); może także zachodzić konieczność skrócenia tego okresu w przypadku wizyt urzędowych lekarzy weterynarii lub w przypadku pilnej potrzeby szczególnej interwencji zewnętrznej (na przykład konsultanta lub lekarza weterynarii), ale w żadnym wypadku nie może być on krótszy niż 24 godziny, a w planie ochrony biologicznej należy przedstawić procedurę ograniczania ryzyka;
 - d) plan regulujący i rejestrujący przemieszczenia pojazdów do gospodarstw, z gospodarstw i między nimi, w tym pojazdów prywatnych i dostawczych (wykorzystywanych do dostarczania paszy, przywozu zwierząt i innych dostaw); dostępny musi być rejestr wszystkich przemieszczeń pojazdów;
 - e) system identyfikowalności zwierząt i produktów, umożliwiający śledzenie każdego przemieszczenia do gospodarstw, z gospodarstw lub między nimi (wejścia, wyjścia);
 - f) protokół w zakresie zapobiegania skażeniom, w tym skażeniu w związku z dostawą, przewozem, przechowywaniem, dostarczaniem i usuwaniem:
 - (i) materiałów opakowaniowych (na przykład poprzez stosowanie nowych lub odkażonych materiałów opakowaniowych);
 - (ii) ściółki (na przykład poprzez odpowiednio długą kwarantannę lub odkażenie ściółki);
 - (iii) paszy (na przykład poprzez stosowanie zamkniętych systemów pasz);
 - (iv) wody (na przykład poprzez wewnętrzny system uzdatniania wody);
 - (v) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, takich jak padlina, obornik, zabrudzone/pęknięte jaja lub jaja z martwymi zarodkami;
 - g) plan czyszczenia i odkażania gospodarstwa, jego urządzeń i stosowanych materiałów; dostępny musi być szczegółowy protokół dotyczący czyszczenia i odkażania pojazdów;
 - h) plan zwalczania szkodników, w tym gryzoni i innych dzikich zwierząt, przewidujący stosowanie fizycznych barier i środków w przypadku stwierdzenia ich aktywności;

- i) plan HACCP w zakresie grypy ptaków, sporządzony w oparciu o siedem zasad (przeprowadzenie analizy zagrożeń, określenie krytycznych punktów kontroli (CCP), ustalenie wartości krytycznych, opracowanie procedur monitorowania, określenie działań naprawczych, weryfikacja i dokumentacja), zawierający co najmniej następujące elementy:
- (i) dane dotyczące produkcji drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli oraz inne dane dla określonych przedziałów czasowych (historia zachorowalności i umieralności, szczegółowe informacje na temat stosowanych leków, dane na temat wylęgu ptaków, dane dotyczące spożycia pasz i wody);
 - (ii) informacje dotyczące kontroli klinicznych i planów pobierania próbek na potrzeby nadzoru czynnego i biernego oraz analiz przesiewowych (częstotliwość, metody, wyniki);
 - (iii) ewidencję osób odwiedzających gospodarstwo, o stopniu szczegółowości umożliwiającym odszukanie i nawiązanie kontaktu z każdą z nich;
 - (iv) informacje dotyczące realizowanych wcześniej programów szczepień, wraz z określeniem rodzaju stosowanej szczepionki, częstotliwości i terminów szczepienia;
 - (v) szczegółowe informacje na temat przeprowadzonych działań naprawczych oraz powiązanych krytycznych punktów kontroli, w przypadku których stwierdzono brak zgodności.

Wszystkie zainteresowane strony są w pełni świadome i przestrzegają zasad planu HACCP, stanowiącego narzędzie zarządzania grupą, które gwarantuje środki ochrony biologicznej i praktyki zarządzania.

W planie HACCP uwzględnia się wykaz zagrożeń i dróg przenoszenia i szerzenia, które należy z góry zidentyfikować. Plan obejmuje możliwość dostosowania do poziomu ryzyka oraz opisuje działania, które należy podjąć w przypadku podwyższonego ryzyka, na przykład w zakresie częstotliwości pobierania próbek.

3. Działania naprawcze i aktualizacja

Wspólny system zarządzania ochroną biologiczną i plany ochrony biologicznej opisują, czy dane naruszenie należy uznać za mniej lub bardziej istotne, oraz określają działania naprawcze, jakie należy podjąć.

Plany ochrony biologicznej aktualizowane są stosownie do poziomu ryzyka, w szczególności w przypadku oficjalnego podejrzenia ogniska grypy ptaków lub jego stwierdzenia w państwie członkowskim lub regionie lub strefie, w której zlokalizowana jest grupa (obejmuje to na przykład nałożenie ograniczeń w zakresie przemieszczania pojazdów, materiałów, zwierząt lub personelu, lub wdrożenie dodatkowych procedur odkażania).

CZĘŚĆ 3

Szczegółowa ochrona i nadzór w odniesieniu do grypy ptaków

1. Stosuje się odpowiedni fizyczny system ochrony przed ptakami, mający zapobiec kontaktom z dzikimi ptakami oraz skażeniu paszy, wody i ściółki. Bezpośrednie otoczenie gospodarstwa nie może być atrakcyjne dla dzikich ptaków.
2. Kontrola wejść i wyjść
 - a) Na schemacie, o którym mowa w części 1, pkt 1 lit. a), wskazane musi być umiejscowienie wszelkiego rodzaju drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli, w tym ptaków rozplodowych czystej linii, stada praparodzielskiego, stada prarodzicielskiego, stada rodzicielskiego i zwierząt produkcyjnych, a także stad, wylęgarni, miejsc odchowu, miejsc znoszenia jaj, miejsc próbnych, magazynów jaj i wszelkich miejsc, w których przetrzymuje się jaja lub ptaki; ukazane na nim muszą być przemieszczenia towarów między wymienionymi miejscami.
 - b) Przemieszczanie drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli, ich jaj oraz innych produktów powiązanych reguluje szczegółowy protokół; drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, ich jaja oraz inne produkty powiązane wprowadzane do dowolnego gospodarstwa w grupie muszą pochodzić z gospodarstwa o takim samym statusie zdrowotnym pod względem grypy ptaków lub zostać zbadane w celu upewnienia się, że nie wiąże się z nimi ryzyko wprowadzenia wirusa grypy ptaków.
 - c) Drób lub inne ptaki żyjące w niewoli oraz jaja wylęgowe przemieszczane do grupy lub w jej obrębie identyfikuje się w taki sposób, by można było zbadać ich historię; stada lub jaja mają odpowiednią udokumentowaną identyfikację.
 - d) W przypadku gospodarstw, w których żyją ptaki w różnym wieku, wprowadzanie i usuwanie drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli, łącznie z myciem i odkażaniem klatek do transportu, reguluje pisemny protokół.

3. Ta sama grupa nie może obejmować gospodarstw drobiarskich i gospodarstw z innymi ptakami żyjącymi w niewoli. W tym samym gospodarstwie nie mogą być hodowane różne gatunki drobiu, z wyjątkiem wylęgarni.
 4. Na poziomie grupy plan nadzoru, za który odpowiedzialny jest zarządzający grupą, obejmuje bieżący nadzór czynny, który przeprowadzany jest na 20 próbkach krwi pobranych losowo od drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli, z tej samej jednostki produkcyjnej, do celów badań serologicznych pod kątem grypy ptaków:
 - a) co najmniej co sześć miesięcy w ciągu okresu produkcyjnego w przypadku niestwierdzenia w ciągu poprzednich sześciu miesięcy na terytorium państwa członkowskiego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI) u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli;
 - b) co najmniej co trzy miesiące w przypadku stwierdzenia w ciągu poprzednich sześciu miesięcy na terytorium państwa członkowskiego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI) u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli;
 - c) jeżeli grupa mieści się na obszarze, na którym zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym wprowadzono ograniczenia w zakresie przemieszczania w związku z pojawieniem się ogniska grypy ptaków, w terminie jednego tygodnia od dnia wystąpienia ogniska i co najmniej co 21 dni; oprócz tego, nie naruszając żadnych szczegółowych przepisów prawodawstwa wspólnotowego, plan nadzoru jest aktualizowany i obejmuje wzmocniony nadzór kliniczny i czynny nadzór wirusologiczny, przeprowadzany w terminie jednego tygodnia od dnia wystąpienia ogniska, a następnie co najmniej co 21 dni, w odniesieniu do:
 - (i) próby obejmującej 20 wymazów z tchawicy lub jamy ustno-gardłowej i 20 wymazów z kloaki, pobranych losowo od drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli, z tej samej jednostki produkcyjnej oraz
 - (ii) próbek pobranych od pięciu chorych lub martwych ptaków, jeżeli takie znaleziono.
 5. System wczesnego ostrzegania, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a), musi być oparty na pisemnym protokole określającym procedury sprawozdawczości. W szczególności system taki musi być dostosowany tak, by uwzględnić różne gatunki drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli oraz ich wrażliwość na grypę ptaków, a ponadto:
 - a) określa poziomy działania, takie jak: śmiertelność równa określonemu progowi lub przekraczająca go, znaczny spadek spożycia paszy lub wody lub produkcji jaj, zmiany behawioralne bądź inne istotne wskaźniki;
 - b) opisuje działania, jakie należy podjąć;
 - c) zawiera wykaz odpowiedzialnych pracowników, których należy zawiadomić.
-

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KONFERENCJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

z dnia 8 lipca 2009 r.

w sprawie mianowania sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich

(2009/541/WE, Euratom)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 224,

Juraj SCHWARCZ zostaje mianowany sędzią Sądu Pierwszej
Instancji Wspólnot Europejskich na okres od dnia
7 października 2009 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r.

Artykuł 2

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę
Energii Atomowej, w szczególności jego art. 140,

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym
Unii Europejskiej*.

a także mając na uwadze, że na mocy art. 5 i 7, w związku
z art. 47 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedli-
wości oraz w wyniku rezygnacji Daniela ŠVÁBIEGO, należy
mianować sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europej-
skich na okres pozostały do końca kadencji Daniela ŠVÁBIEGO,
czyli do dnia 31 sierpnia 2010 r.,

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2009 r.

C. DANIELSSON

Przewodniczący

DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
z dnia 8 lipca 2009 r.
w sprawie mianowania sędziego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich
(2009/542/WE, Euratom)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 223,

Maria BERGER zostaje mianowana sędzią Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na okres od dnia 7 października 2009 r. do dnia 6 października 2012 r.

Artykuł 2

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę
Energii Atomowej, w szczególności jego art. 139,

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

a także mając na uwadze, że na mocy art. 5 i 7 Protokołu
w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz w wyniku
rezygnacji Petera JANNA należy mianować sędziego Trybunału
Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na okres pozostający
do końca kadencji Petera JANNA, czyli do dnia 6 października
2012 r.,

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2009 r.

C. DANIELSSON
Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 sierpnia 2008 r.

ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego farbom i lakierom zewnętrznym

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4452)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/543/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

wania Ekologicznego Unii Europejskiej, ustanowioną na mocy art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit drugi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

(1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 wspólnotowe oznakowanie ekologiczne można przyznać produktowi posiadającemu takie właściwości, dzięki którym może przyczynić się on w znacznym stopniu do poprawy kluczowych aspektów środowiskowych.

1. Grupa produktów „farby i lakiery zewnętrzne” obejmuje przeznaczone do stosowania na zewnątrz dekoracyjne i ochronne farby i lakiery, bejce oraz produkty pokrewne, do budynków oraz mebli zewnętrznych, podłóg i ogrodzeń, zgodnie z ust. 2, przeznaczone dla amatorów i profesjonalistów, produkowane przede wszystkim do zastosowań zewnętrznych i wprowadzane na rynek w tym charakterze.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 stanowi, że szczegółowe kryteria dotyczące przyznawania oznakowania ekologicznego należy ustalić dla poszczególnych grup produktów.

Grupa ta obejmuje między innymi powłoki i farby podłogowe, produkty barwione przez dystrybutorów na życzenie dekoratorów, zarówno amatorów, jak i profesjonalistów, systemy barwiące, farby dekoracyjne w postaci cieczy lub past, które mogą być wstępnie przygotowane, barwione lub preparowane przez producentów w odpowiedzi na oczekiwania konsumentów, w tym farby do drewna, bejce do drewna i desek, powłoki murarskie i powłoki wykończeniowe do metalu (z wyjątkiem antykorozyjnych powłok wykończeniowych i środków gruntujących) oraz środki gruntujące (oraz podkładowe) związane z tymi systemami produktów.

(3) Należy przyjąć nową decyzję ustanawiającą kryteria ekologiczne przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego farbom i lakierom zewnętrznym.

(4) Kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji powinny obowiązywać przez okres czterech lat.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji oparte są na projekcie kryteriów opracowanym przez Radę ds. Znako-

2. „Farba” oznacza barwiony materiał do pokrywania w postaci cieczy, pasty lub proszku, który po zastosowaniu na podłożu tworzy nieprzezroczystą warstwę o właściwościach ochronnych, dekoracyjnych lub specjalnych walorach technicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1.

„Lakier” oznacza bezbarwny materiał do pokrywania, który po zastosowaniu na podłożu tworzy stałą przezroczystą warstwę o właściwościach ochronnych, dekoracyjnych lub specjalnych walorach technicznych.

Po zastosowaniu farba i lakier wysychają, tworząc warstwę stałą, przylegającą do podłoża i chroniącą je.

Farby i lakiery dekoracyjne stanowią farby i lakiery stosowane na budynkach i ich elementach wykończeniowych oraz zewnętrznych meblach, podłogach i ogrodzeniach w celach dekoracyjnych i ochronnych. Są one nakładane *in situ*. Pełnią funkcję dekoracyjną, stanowiąc jednocześnie warstwę ochronną.

Bejce (lazury) oznaczają powłoki tworzące przezroczystą lub półprzezroczystą warstwę dekoracyjną i chroniącą drewno przed wpływem czynników atmosferycznych, która umożliwia łatwe utrzymywanie drewna w pożądanym stanie.

Powłoki murarskie oznaczają powłoki, które tworzą warstwę dekoracyjną i ochronną, przeznaczone do stosowania na betonie, nadających się do malowania elementach murarskich, odlewach, krzemianie wapnia lub cementie wzmocnionym włókniem. Są one zasadniczo przeznaczone do zastosowań zewnętrznych, ale można ich używać do wnętrz lub też na sufitach i sufitach balkonowych.

„Systemy barwiące” oznaczają metodę przygotowywania kolorowych farb poprzez mieszanie „podkładu” z kolorowymi barwnikami.

3. Wymieniona grupa produktów nie obejmuje:

- a) powłok antykorozyjnych;
- b) powłok zabezpieczających przed zanieczyszczeniami;
- c) środków konserwujących do drewna;
- d) powłok do specjalnych zastosowań przemysłowych i profesjonalnych, włączając w to powłoki o podwyższonej trwałości;
- e) żadnych produktów przeznaczonych przede wszystkim do zastosowań wewnętrznych i wprowadzanych na rynek w takim charakterze.

Artykuł 2

1. Aby uzyskać wspólnotowe oznakowanie ekologiczne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 oraz zgodnie z ust. 2

i 3 niniejszego artykułu, farby i lakiery muszą należeć do grupy produktów „farby i lakiery zewnętrzne” zdefiniowanej w art. 1 oraz spełniać kryteria ekologiczne wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Jakościowe reaktywne powłoki dwuskładnikowe do celów specjalnych zastosowań muszą spełniać następujące warunki:

- a) oba komponenty muszą spełniać kryteria ekologiczne ustanowione w załączniku (z wyjątkiem kryterium dla lotnych związków organicznych);
- b) musi im towarzyszyć informacja, że komponentów nie wolno używać oddzielnie ani mieszać z innymi produktami;
- c) końcowy produkt gotowy do użycia musi również spełniać kryteria ekologiczne włącznie z kryterium dla lotnych związków organicznych.

3. Powłoki wprowadzane do obrotu, przeznaczone zarówno do wnętrz, jak i do zastosowań zewnętrznych, muszą spełniać zarówno kryteria ustanowione w niniejszej decyzji dla farb i lakierów zewnętrznych, jak i kryteria ustanowione w decyzji Komisji 2009/544/WE ⁽¹⁾ dla farb i lakierów do wnętrz.

Artykuł 3

Kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dotyczące grupy produktów „farby i lakiery zewnętrzne” obowiązują cztery lata od daty wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Do celów administracyjnych grupie produktów „farby i lakiery zewnętrzne” przypisuje się numer kodu „33”.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Olli REHN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Zob. 39 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

A. RAMY

Cel kryteriów

Niniejsze kryteria mają na celu w szczególności:

- wydajne wykorzystanie produktów i minimalizację odpadów,
- zmniejszenie zagrożeń środowiskowych i innych (takich jak ozon troposferyczny) poprzez ograniczenie emisji rozpuszczalników,
- zmniejszenie emisji substancji toksycznych i innych zanieczyszczeń do wód. Kryteria ustanowiono na poziomie promującym znakowanie ekologiczne tych farb i lakierów zewnętrznych, które wywierają mniejszy wpływ na środowisko naturalne.

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

Określone wymogi w zakresie dotyczące oceny i weryfikacji podane są w ramach każdego kryterium.

W przypadku gdy wnioskodawca jest zobowiązany do złożenia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów demonstrujących zgodność z kryteriami, dokumenty te mogą pochodzić odpowiednio od wnioskodawcy i/lub jego dostawcy(-ów) i/lub jego (ich) poddostawcy(-ów) itd.

Gdy sytuacja tego wymaga, możliwe jest zastosowanie innych metod badawczych niż wskazane dla każdego kryterium, jeśli są one uznawane za równoważne przez właściwy organ oceniający wniosek.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne.

Zaleca się, aby przy ocenie wniosków oraz monitorowaniu zgodności z kryteriami właściwe organy brały pod uwagę wdrożenia uznanego systemu zarządzania środowiskiem, jak np. EMAS lub ISO 14001 (*Uwaga*: wdrażanie takich systemów zarządzania nie jest wymagane).

Gdy w kryteriach wymienione są składniki, obejmują one zarówno substancje, jak i preparaty. „Substancje” i „preparaty” są zdefiniowane w rozporządzeniu REACH (rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾).

Właściwemu organowi przedstawiana jest dokładna receptura produktu w odniesieniu do każdej substancji wykorzystanej przez wnioskodawcę. Należy zgłosić każdą substancję, w tym zanieczyszczenia, występującą w stężeniu większym niż 0,01 % (m/m), jeżeli w kryteriach nie określono niższego stężenia.

B. KRYTERIA EKOLOGICZNE

Wszystkie kryteria z wyjątkiem kryterium 3, które dotyczy lotnych związków organicznych, mają zastosowanie do farb i lakierów w ich opakowaniach. Zgodnie z dyrektywą 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ limity lotnych związków organicznych odnoszą się do gotowych produktów i dlatego maksymalną zawartość lotnych związków organicznych oblicza się na podstawie każdego zalecanego dodatku, takiego jak barwniki i/lub rozcieńczalniki. Do tego obliczenia potrzebne są dane dostarczane przez dostawców surowców na temat zawartości substancji stałych, zawartości lotnych związków organicznych oraz ciężaru właściwego produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 87.

Kryterium 1 i 2 stosuje się jedynie do farb białych i lekko barwionych (włącznie z warstwami wierzchnimi, podkładowymi i/lub przejściowymi).

W odniesieniu do systemów barwiących kryterium 1 i 2 stosuje się jedynie do białych podkładów (podkład zawierający najwięcej TiO_2). W przypadku gdy biały podkład nie spełnia wymogu wydajności co najmniej 6 m^2 z litra przy zdolności krycia 98 % zgodnie z kryterium 7a, kryterium to musi być spełnione po zabarwieniu do znormalizowanego koloru RAL 9010.

Kryterium 1 i 2 nie stosuje się do powłok przezroczystych.

1. Pigmenty białe

Zawartość pigmentów białych (białe pigmenty nieorganiczne o współczynniku załamania powyżej 1,8): Zawartość białych pigmentów w farbach nie może przekraczać 38 g na m^2 suchej powłoki o zdolności krycia 98 %. Wymóg ten nie dotyczy lakierów i bejc.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację o niestosowaniu lub dokumentację dotyczącą zawartości pigmentów białych i wydajności, wraz ze szczegółowym obliczeniem wykazującym zgodność z tym kryterium.

2. Dytlenek tytanu

Dytlenek tytanu: Emisje i zrzuty odpadów z produkcji pigmentów zawierających ditlenek tytanu nie przekraczają następujących wartości (zgodnie z dokumentem referencyjnym na temat najlepszych dostępnych technik wytwarzania dużych ilości chemikaliów nieorganicznych (BREF) z sierpnia 2007 r.):

- emisje SO_x (wyrażone jako SO_2): 266 mg na m^2 suchej powłoki (zdolność krycia 98 %),
- odpady siarczanowe: 19 g na m^2 suchej powłoki (zdolność krycia 98 %),
- odpady chlorkowe: $3,9 \text{ g}$, $6,8 \text{ g}$ i $12,5 \text{ g}$ na m^2 suchej powłoki (zdolność krycia 98 %) odpowiednio dla rutylu naturalnego, rutylu syntetycznego i rud żuźlowych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację o niestosowaniu lub odpowiednią dokumentację informującą o wielkościach stosownych emisji i zrzutów odpadów dla tych parametrów, zawartości ditlenku tytanu w produkcie oraz wydajności, wraz ze szczegółowym obliczeniem wykazującym zgodność z tym kryterium.

3. Lotne związki organiczne (VOC)

Zawartość **lotnych związków organicznych** nie może przekraczać:

Klasyfikacja produktu (dyrektywa 2004/42/WE)	Limit zawartości lotnych związków organicznych (w g/l włącznie z wodą)
Powłoki na zewnętrzne ściany o podłożu mineralnym	40
Farby pokrywające wykończenia zewnętrzne z drewna i metalu wraz z podkładami	90
Lakiery i bejce do zewnętrznych elementów wykończeniowych, włącznie z bejcami kryjącymi	90
Bejce zewnętrzne o minimalnej grubości warstwy	75
Podkłady (do zastosowań zewnętrznych)	15
Podkłady klejące (do zastosowań zewnętrznych)	15
Powłoki jakościowe jednoskładnikowe	100
Jakościowe powłoki reaktywne dwuskładnikowe do celów specjalnych takich jak podłogi	100

W tym kontekście „lotny związek organiczny (VOC)” oznacza każdy związek organiczny o początkowej temperaturze wrzenia mniejszej lub równej 250 °C, mierzonej przy normalnym ciśnieniu 101,3 kPa, zgodnie z definicją w dyrektywie 2004/42/WE. Do określenia limitów zawartości VOC wykorzystano podkategorie farb i lakierów wymienione w dyrektywie. Przytoczono jedynie kategorie odnoszące się do powłok zewnętrznych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium. Dla każdego produktu wnioskodawca podaje zawartość lotnych związków organicznych.

4. Lotne węglowodory aromatyczne (VAH)

Lotnych węglodorów aromatycznych nie dodaje się bezpośrednio do produktu przed barwieniem lub w trakcie barwienia (gdzie stosowne), aczkolwiek można dodać składniki zawierające lotne węglowodory aromatyczne w takiej ilości, aby zawartość VAH w produkcie końcowym nie przekraczała 0,1 % (m/m).

W tym kontekście „lotny węglodor aromatyczny (VAH)” oznacza każdy związek organiczny, zgodnie z definicją w dyrektywie 2004/42/WE, o początkowej temperaturze wrzenia mniejszej lub równej 250 °C, mierzonej przy normalnym ciśnieniu 101,3 kPa, i posiadający co najmniej jedno jądro aromatyczne w rozpisanej wzorze strukturalnym.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium stwierdzającą, że nie dodano żadnych VAH innych niż zawarte w prefabrykowanych składnikach i, gdzie stosowne, deklaracje dostawców tych składników potwierdzające zawartość VAH.

5. Metale ciężkie

Następujące metale ciężkie lub ich związki nie mogą być stosowane jako składniki produktu lub barwniki (jeśli stosowne) (ani jako substancje, ani jako część stosowanych preparatów): kadm, ołów, chrom VI, rtęć, arsen, bar (z wyjątkiem siarczynu baru), selen, antymon.

Kobaltu również nie dodaje się jako składnika, z wyjątkiem soli kobaltowych stosowanych jako sykatywa w farbach alkidowych. Ich stężenie, mierzone dla kobaltu jako metalu, nie może przekraczać 0,05 % (m/m) w gotowym produkcie. Z wymogu tego jest także zwolniony kobalt zawarty w pigmentach.

Dopuszcza się śladowe ilości tych metali do 0,01 % (m/m) występujące w składnikach i pochodzące z zanieczyszczeń obecnych w surowcach.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium i, gdzie stosowne, deklaracje dostawców tych składników.

6. Substancje niebezpieczne

- a) **Produkt:** Produkt nie może być sklasyfikowany jako bardzo toksyczny, toksyczny, niebezpieczny dla środowiska, rakotwórczy, toksyczny dla rozrodczości, szkodliwy, żrący, mutageny lub drażniący (jedynie jeżeli jest to spowodowane obecnością składników oznaczonych jako R43) zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ przed barwieniem i po barwieniu (gdzie stosowne).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium wraz z kartą bezpieczeństwa materiału w produkcie spełniającą wymogi załącznika II do rozporządzenia REACH.

- b) **Składniki (bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze, mutagenne, toksyczne dla rozrodczości):** Nie wolno stosować żadnego składnika włącznie ze składnikami stosowanymi do barwienia (jeżeli stosowne), któremu w dniu złożenia wniosku przypisuje się lub można przypisać którekolwiek z poniższych oznaczeń ryzyka (lub ich kombinację):

— R23 (toksyczne przy wdychaniu),

⁽³⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

- R24 (toksyczne w kontakcie ze skórą),
- R25 (toksyczne w przypadku połknięcia),
- R26 (bardzo toksyczne przy wdychaniu),
- R27 (bardzo toksyczne w kontakcie ze skórą),
- R28 (bardzo toksyczne w przypadku połknięcia),
- R33 (niebezpieczeństwo skutków kumulacyjnych),
- R39 (niebezpieczeństwo wystąpienia poważnych nieodwracalnych zmian),
- R40 (ograniczone dowody działania rakotwórczego),
- R42 (może powodować uczulenie przy wdychaniu),
- R45 (może powodować raka),
- R46 (może powodować dziedziczne uszkodzenia genetyczne),
- R48 (niebezpieczeństwo poważnego uszkodzenia zdrowia na skutek długotrwałego narażenia),
- R49 (może powodować raka przy wdychaniu),
- R60 (może upośledzać płodność),
- R61 (może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki),
- R62 (stwarza ryzyko upośledzenia płodności),
- R63 (stwarza ryzyko szkodliwego działania na dziecko w łonie matki),
- R68 (stwarza ryzyko powstania nieodwracalnych zmian),

ustanowionych w dyrektywie Rady 67/548/EWG⁽⁴⁾ z późniejszymi zmianami lub w dyrektywie 1999/45/WE wraz z późniejszymi zmianami. Składniki aktywne wykorzystywane w recepturach jako konserwanty, którym przypisuje się jedno z następujących oznaczeń ryzyka: R23, R24, R25, R26, R27, R28, R39, R40 lub R48 (lub ich kombinację) mogą być stosowane pod warunkiem że ich udział w recepturze preparatu farby nie przekracza 0,1 % (m/m).

⁽⁴⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

Alternatywnie można stosować Globalnie Zharmonizowany System Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów (GHS) ⁽⁵⁾. W tym przypadku nie używa się składników, włącznie ze składnikami stosowanymi przy barwieniu (jeżeli stosowne), sklasyfikowanych w kategorii (lub jako kombinacja kategorii):

- toksyczność ostra (pokarmowa) – kategoria I, II, III,
- toksyczność ostra (skórna) – kategoria I, II, III,
- toksyczność ostra (oddechowa) – kategoria I, II, III,
- działanie uczulające na układ oddechowy – kategoria I,
- substancje mutagenne – kategoria I, II,
- substancje rakotwórcze – kategoria I, II,
- substancje szkodliwe dla rozrodczości – kategoria I, II,
- toksyczność układowa dla narządów docelowych (pojedyncze narażenie) – kategoria I, II,
- toksyczność układowa dla narządów docelowych (wielokrotne narażenie) – kategoria I, II,

ustanowionych w ST/SG/AC.10/30 ⁽⁶⁾ i zmienionych w ST/SG/AC.10/34/Add.3 w sprawie Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów. Składniki aktywne wykorzystywane w recepturach jako konserwanty, którym przypisuje się jedno z następujących oznaczeń GHS, mogą być stosowane, pod warunkiem że ich udział w recepturze preparatu farby nie przekracza 0,1 % (m/m):

- toksyczność ostra (pokarmowa, skórna, oddechowa) – I, II, III (tylko pokarmowa i skórna),
- toksyczność układowa dla narządów docelowych (pojedyncze i/lub wielokrotne narażenie) – I, II (lub ich kombinacja), oraz
- rakotwórczość – kategoria II.

Można stosować metyloetyloketoksym w farbach alkilowych, pod warunkiem że jego zawartość nie przekracza 0,3 % (m/m).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium wraz z kartą bezpieczeństwa materiału w produkcji, spełniającą wymogi załącznika II do rozporządzenia REACH.

- c) **Składniki (niebezpieczne dla środowiska):** Zawartość żadnego składnika, włącznie ze składnikami stosowanymi przy barwieniu (jeżeli stosowne), któremu w dniu złożenia wniosku przypisuje się lub można przypisać którekolwiek z poniższych oznaczeń ryzyka, nie może przekroczyć 2 % (m/m):

- N R50 (bardzo toksyczne dla organizmów wodnych),

⁽⁵⁾ Dnia 27 czerwca 2007 r. Komisja Europejska przyjęła wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie klasyfikacji, etykietowania i pakowania substancji i mieszanin oraz zmieniającego dyrektywę 67/548/EWG i rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (COM(2007) 355 wersja ostateczna). Więcej informacji na temat pokrywania się istniejącego systemu i systemu GHS znajduje się w załączniku VII w tomie III przyjętego wniosku: http://ec.europa.eu/enterprise/reach/docs/ghs/ghs_prop_vol_iii_en.pdf

⁽⁶⁾ Komitet Ekspertów Narodów Zjednoczonych ds. Transportu Towarów Niebezpiecznych oraz Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów: <http://www.unece.org/trans/main/dgdb/dgcomm/ac10rep.html>

- N R50/53 (bardzo toksyczne dla organizmów wodnych i może powodować długoterminowe niekorzystne zmiany w środowisku wodnym),
- N R51/53 (toksyczne dla organizmów wodnych i może powodować długoterminowe niekorzystne zmiany w środowisku wodnym),
- N R52/53 (szkodliwe dla organizmów wodnych i może powodować długoterminowe niekorzystne zmiany w środowisku wodnym),
- R51 (toksyczne dla organizmów wodnych),
- R52 (szkodliwe dla organizmów wodnych),
- R53 (może powodować długotrwałe niekorzystne skutki w środowisku wodnym),

ustanowionych w dyrektywie 67/548/EWG lub dyrektywie 1999/45/WE.

Alternatywnie można stosować Globalnie Zharmonizowany System Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów (GHS) ⁽⁷⁾. W tym przypadku zawartość żadnego składnika, włącznie ze składnikami stosowanymi przy barwieniu (jeżeli stosowne), któremu w dniu złożenia wniosku przypisuje się lub można przypisać którąkolwiek z poniższych kategorii, nie przekracza 2 % (m/m):

kategorie toksyczności dla środowiska wodnego (i ich kombinacje):

- ostra I, II, III,
- przewlekła I, II, III, IV,

ustanowionych w ST/SG/AC.10/30 i zmienionych w ST/SG/AC.10/34/Add.3 w sprawie Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów.

W każdym przypadku całkowita zawartość wszystkich składników, którym w dniu złożenia wniosku przypisuje się lub można przypisać którekolwiek z wymienionych oznaczeń ryzyka (lub ich kombinację) lub oznaczenie klasyfikacji w ramach GHS, nie może przekraczać 4 % (m/m).

Wymóg ten nie dotyczy amoniaku i alkiloamoniaku.

Wymóg ten nie ma wpływu na konieczność spełnienia warunku wymienionego w kryterium 6a) powyżej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium wraz z wykazem składników oraz kartą bezpieczeństwa materiału w produkcie dla każdego składnika, spełniającą wymogi załącznika II do rozporządzenia REACH.

- d) **Etoksylowane alkilofenole** (APEO): Nie używa się APEO w produktach przed barwieniem i w trakcie barwienia (gdzie stosowne).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 5.

- e) **Związki izotiazolinonu:** Zawartość związków izotiazolinonu w produkcie nie może przekraczać 0,05 % (m/m) przed barwieniem i po barwieniu (gdzie stosowne). W odniesieniu do powłok do drewna zawartość związków izotiazolinonu nie przekracza 0,2 % (m/m). Podobnie zawartość mieszaniny 5-chloro-2-metylo-2H-izotiazolo-3-onu (nr EC 247-500-7) i 2-metylo-2H-izotiazolo-3-onu (nr EC 220-239-6) (3:1) nie może przekraczać 0,0015 % (m/m).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium, wskazując ilości (jeśli występują).

- f) Perfluorowane związki alifatyczne (PFAS), perfluorowane kwasy karboksylowe (PFCA) włącznie z kwasem perfluorooctowym (PFOA) oraz substancje pochodne wymienione we „Wstępnym wykazie PFOS, PFAS, PFOA, PFCA, związków pochodnych i chemikaliów degradowalnych do PFCA (zmienionym w 2007 r.) (OECD)” są niedozwolone w produkcie. Wykaz OECD umieszczony jest w załączniku do niniejszego dokumentu na temat kryteriów.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium.

- g) **Formaldehyd:** Nie dodaje się wolnych formaldehydów. Składniki wnoszące do produktu formaldehydy mogą być dodawane w ilościach gwarantujących utrzymanie wynikowej całkowitej zawartości wolnych formaldehydów po barwieniu (gdzie stosowne) nieprzekraczającej 0,001 % (m/m).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium. Ponadto wnioskodawca dostarcza od dostawców surowców wyniki badań wykorzystujących metodę VdL-RL 03 (Wytyczne VdL 03) „Metoda acetylo-acetonowa oznaczania stężenia formaldehydu w produktach zapuszkowanych” oraz obliczenia odnoszące te dane do produktu końcowego i wykazujące, że możliwe końcowe maksymalne stężenie formaldehydu uwolnionego z substancji uwalniających formaldehyd nie przekracza 0,001 % (m/m). Alternatywnie, zawartość formaldehydu ze składników wnoszących formaldehyd do produktu można zmierzyć w produkcie końcowym poprzez zastosowanie krajowej normy lub zatwierdzonej metody opisanej w ISO/IEC 17025, opartej na wysokosprawnej chromatografii cieczowej.

- h) **Fluorowcowane rozpuszczalniki organiczne:** Niezależnie od kryteriów 6a, 6b i 6c, jedynie związki fluorowcowane, które w dniu złożenia wniosku zostały uprzednio ocenione i nie zostały sklasyfikowane w kategorii ryzyka (lub ich kombinacji): R26/27, R45, R48/20/22, R50, R51, R52, R53, R50/53, R51/53, R52/53 i R59 zgodnie z dyrektywami 67/548/EWG i 1999/45/WE, mogą być stosowane w produkcie przed barwieniem i w trakcie barwienia (jeśli stosowne).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium.

- i) **Ftalany:** Niezależnie od kryteriów 6a, 6b i 6c, jedynie ftalany, które w dniu złożenia wniosku zostały uprzednio ocenione i nie zostały sklasyfikowane w kategorii ryzyka (lub ich kombinacji): R60, R61, R62, R50, R51, R52, R53, R50/53, R51/53 i R52/53 zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG i jej zmianami, mogą być stosowane w produkcie przed barwieniem i w trakcie barwienia (jeśli stosowne). Dodatkowo DNOP (ftalan di-(n-oktylowy)), DINP (ftalan di-izono-nylu), DIDP (ftalan di-izodecylu) są niedozwolone w produkcie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium.

7. Przydatność do użycia

- a) **Wydajność:** Wydajność farb białych i lekko barwionych (włącznie z warstwami wierzchnimi, gruntującymi, podkładowymi i/lub przejściowymi) wynosi (przy zdolności krycia 98 %) co najmniej 6 m² z jednego litra produktu.

W odniesieniu do systemów barwiących kryterium to stosuje się jedynie do białych podkładów (podkład zawierający najwięcej TiO₂). W przypadku gdy biały podkład nie spełnia wymogu wydajności co najmniej 6 m² z litra przy zdolności krycia 98 %, kryterium to musi być spełnione po barwieniu do znormalizowanego koloru RAL 9010. Kryterium to nie ma zastosowania w odniesieniu do wszystkich pozostałych podkładów wykorzystywanych do produkcji produktów barwionych – podkłady te z zasady zawierają mniej TiO₂ i nie spełniają wymogu wydajności 6 m² z litra produktu przy zdolności krycia 98 %. W odniesieniu do farb stanowiących część systemu barwiącego wnioskodawca musi umieścić na opakowaniu produktu informację dla konsumenta i/lub poinformować punkt sprzedaży, jaki odcień bądź środek gruntujący/podkład (jeśli to możliwe, oznakowany ekologicznie przez Wspólnotę) powinno się zastosować jako bazę przed położeniem ciemniejszego odcienia.

Wydajność środków gruntujących ze specjalnymi właściwościami nieprzepuszczalnymi/uszczelniającymi, przepuszczającymi/klejącymi oraz środków gruntujących ze specjalnymi właściwościami adhezyjnymi do aluminium i powłok galwanizowanych wynosi (przy zdolności krycia 98 %) co najmniej 6 m² z jednego litra produktu.

Farby elastomerowe posiadają wydajność (przy zdolności krycia 98 %) nie mniejszą niż 4 m² z jednego litra produktu.

Wymóg ten nie ma zastosowania do lakierów, bejc, powłok i farb podłogowych, farb podkładowych, adhezyjnych środków gruntujących lub wszelakich powłok przezroczystych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych z wykorzystaniem metody ISO 6504/1 (Farby i lakiery – określanie zdolności krycia – Część 1: metoda Kubelka-Munka dla farb białych i lekko barwionych) lub 6504/3 (Część 3: ustalenie współczynnika kontrastu (nieprzezroczystości) farb lekko barwionych przy stałej wydajności), lub – dla farb zaprojektowanych specjalnie dla uzyskania trójwymiarowego efektu dekoracyjnego, stąd charakteryzujących się bardzo grubą warstwą – metodą NF T 30 073 (lub równoważną). W odniesieniu do podkładów wykorzystywanych do produkcji produktów barwionych nieocenionych zgodnie z wymienionymi kryteriami wnioskodawca przedstawia dowody, w jaki sposób konsument uzyska informację, że przed położeniem produktu powinien zastosować środek gruntujący i/lub szary (bądź w innym odpowiednim odcieniu) podkład.

- b) **Odporność na wodę:** Lakiery oraz powłoki i farby podłogowe muszą posiadać odporność na wodę zgodną z normą ISO 2812-3, czyli gwarantującą niezmienny połysk i kolor po 24-godzinnym okresie działania wody i 16-godzinnym okresie powrotu do stanu normalnego.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych z wykorzystaniem metody ISO 2812-3 (Farby i lakiery – określanie odporności na płyn – Część 3: Metoda wykorzystująca materiał wchłaniający).

- c) **Adhezja:** Farby murarskie (z wyłączeniem przezroczystych środków gruntujących) powinny przejść zgodnie z EN 24624 (ISO 4624) test wytrzymałości na odrywanie, natomiast powłoki i farby podłogowe, podkłady do betonu oraz powłoki do drewna i metalu powinny uzyskać co najmniej wynik 2 w teście przyczepności zgodnie z EN 2409. Przy przeprowadzaniu testu zgodnie z EN 24624, jeśli wytrzymałość rozdzielcza podłoża jest mniejsza od siły przylegania farby, jest to uznawane za przejście testu; w przeciwnym razie adhezja farby musi przekraczać wartość progową 1,5 MPa.

Wnioskodawca ocenia środek gruntujący i/lub powłokę wierzchnią lub też oba jako część systemu (w trakcie badań system powinien dotyczyć produktów w miarę możliwości posiadających wspólnotowe oznakowanie ekologiczne (z wyjątkiem systemu przeznaczonego do powierzchni metalowych). Jeżeli ocenia jedynie powłokę wierzchnią, traktowane jest to jako najgorszy możliwy scenariusz dotyczący adhezji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu, odpowiednio, metody EN ISO 2409 lub EN 24624 (ISO 4624).

- d) **Ścieralność:** Powłoki i farby podłogowe mają odporność na ścieranie nieprzekraczającą utraty 70 mg masy po 1 000 cyklów badań przy 1 000 g obciążenia i kole CS10 zgodnie z EN ISO 7784-2:2006.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody EN ISO 7784-2:2006 wykazujących zgodność z wymienionym kryterium.

- e) **Czynniki atmosferyczne:** Murarskie farby wykończeniowe oraz powłoki wykończeniowe do drewna i metalu włącznie z lakierami są wystawiane na działanie sztucznych czynników atmosferycznych, w tym działaniu fluorescencyjnych lamp UV i skroplonej pary wodnej lub rozpylonej wody zgodnie z 11507:2007. Farby murarskie wystawia się na działanie w warunkach testowych przez 1 000 godzin, powłoki wykończeniowe (włącznie z lakierami) – przez 500 godzin. Warunki testowe wynoszą UVA 4 h/60 stopni C + wilgotność 4 h/50 stopni C.

Alternatywnie powłoki wykończeniowe i lakiery do drewna mogą być wystawiane na działanie czynników atmosferycznych przez 500 godzin w urządzeniu przyspieszającym działanie czynników atmosferycznych QUV z cyklicznym wystawieniem na działanie promieni UV (A) i zraszanie zgodnie z EN 927-6.

Zmiana koloru próbek wystawionych na działanie czynników atmosferycznych nie jest większa niż $\Delta E^* = 4$, a zmniejszenie się połysku lakieru nie przekracza 30 % swojej wartości początkowej. Pomiaru połysku dokonuje się metodą ISO 2813. Kryterium zmiany koloru nie stosuje się do przezroczystych lakierów i podkładów.

Kredowanie badane jest metodą EN ISO 4628-6:2007 na wykończeniowych powłokach murarskich oraz na powłokach wykończeniowych do drewna i metalu (gdzie stosowne) po wystawieniu próbek na działanie czynników atmosferycznych. Powłoki powinny uzyskać w badaniu wynik 1,5 lub lepszy (0,5 lub 1,0). W normie podane są odniesienia wraz z ilustracjami.

Należy również ocenić następujące parametry w odniesieniu do wykończeniowych powłok murarskich oraz powłok wykończeniowych do drewna i metalu po wystawieniu próbek na działanie czynników atmosferycznych:

- łuskowatość zgodnie z ISO 4628-5:2003; gęstość łusek 2 lub mniejsza, wielkość łusek 2 lub mniejsza,
- podatność na pęknięcia zgodnie z ISO 4628-4:2003; ilość pęknięć 2 lub mniejsza, wielkość pęknięć 3 lub mniejsza,
- podatność na odparzenia zgodnie z ISO 4628-2:2003; gęstość odparzeń 3 lub mniejsza, wielkość odparzeń 3 lub mniejsza.

Ze względu na dużą liczbę możliwych kolorów barwiących powyższe badania ogranicza się do stosowanej farby podkładowej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych bądź metodą ISO 11507:2007 zgodnie z określonymi parametrami, bądź metodą EN 927-6, bądź obiema tymi metodami (jeśli właściwe). Ponadto wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przy zastosowaniu EN ISO 4628-2, 4, 5, 6, gdzie stosowne. Wnioskodawca przedstawia również deklarację, że, gdzie stosowne, zmiana koloru powłoki odpowiada parametrom ustanowionym w niniejszym dokumencie.

- f) **Przepuszczalność pary wodnej:** Jeśli stwierdza się, że zewnętrzne farby murarskie i do betonu są oddychające, farbę klasyfikuje się w klasie II (średnia przepuszczalność pary) lub wyżej zgodnie z metodą badania EN ISO 7783-2. Ze względu na dużą liczbę możliwych kolorów barwiących kryterium to jest ograniczone do badania farb podkładowych; wymogu tego nie stosuje się do przezroczystych środków gruntujących.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody EN ISO 7783-2.

- g) **Przepuszczalność wody:** Jeśli stwierdza się, że zewnętrzne farby murarskie i do betonu są wodoodporne lub elastomerowe, farbę klasyfikuje się w klasie III (niska przepuszczalność wody) zgodnie z metodą DIN EN 1062-3:1999. Ze względu na dużą liczbę możliwych kolorów barwiących kryterium to jest ograniczone do badania farb podkładowych. Wszystkie pozostałe farby murarskie klasyfikuje się w klasie II (średnia przepuszczalność wody) lub wyższej zgodnie z metodą badania DIN EN 1062-3:1999.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody DIN EN 1062-3:1999.

- h) **Odporność na zagrzybienie:** Jeśli stwierdza się, że wykończeniowe powłoki murarskie posiadają właściwości przeciugzybicze, powłoka uzyskuje wynik 2 lub lepiej (mniej niż 10 % zagrzybienia), jak określono w metodzie BS 3900:G6. Ze względu na dużą liczbę możliwych kolorów barwiących kryterium to jest ograniczone do badania farb podkładowych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody BS 3900:G6.

- i) **Wyrównywanie pęknięć:** Jeśli stwierdza się, że farby murarskie (lub do betonu) posiadają właściwości elastomerowe, farba musi być sklasyfikowana co najmniej jako A1 w temperaturze 23 °C zgodnie z DIN EN 1062-7:2004. Ze względu na dużą liczbę możliwych kolorów barwiących kryterium to jest ograniczone do badania farb podkładowych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody DIN EN 1062-7:2004.

- j) **Odporność na zasady:** Murarskie farby i środki gruntujące nie ulegają zniszczeniu w zauważalny sposób w przypadku skrapiania przez 24 godziny powłoki 10 % roztworem NaOH zgodnie z metodą ISO 2812-4:2007. Oceny dokonuje się po 24 godzinach od zakończenia skrapiania.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody ISO EN 2812-4:2007.

8. Informacje dla konsumentów

Następujące informacje należy podać na opakowaniu produktu lub dołączyć do opakowania:

- zastosowanie, podłoże, warunki stosowania, dla których produkt jest przeznaczony. Informacja ta winna obejmować wskazówki na temat prac przygotowawczych itp., np. właściwego przygotowania podłoża, wskazówki na temat zastosowania zewnętrznego (gdzie stosowne) lub temperatury,
- zalecenia co do środków czyszczących i usuwania odpadów (w celu ograniczenia zanieczyszczenia wody). Zalecenia te winny być dostosowane do danego rodzaju produktu i rodzaju zastosowania i mogą, jeśli to wskazane, mieć formę rysunkową,
- zalecenia dotyczące warunków przechowywania produktu po otwarciu opakowania (w celu zmniejszenia ilości odpadów), w tym, jeśli właściwe, zalecenia w zakresie bezpieczeństwa,
- w odniesieniu do ciemniejszych podkładów, do których nie stosuje się kryterium 7a), podaje się informacje dotyczące zastosowania właściwych środków gruntujących lub właściwej farby podkładowej (posiadających, jeśli to możliwe, oznakowanie ekologiczne Wspólnoty),
- tekst informujący, że niewykorzystana farba wymaga specjalnego traktowania w celu bezpiecznego jej usunięcia ze środowiska i nie powinna zatem być wyrzucana razem z odpadami gospodarczymi. Informacja na temat unieszkodliwiania i zbierania udzielana jest przez władze lokalne,
- zalecenia dotyczące zapobiegawczych środków ochronnych dla malarza. Następujący tekst (lub odpowiednik) należy umieścić na opakowaniu lub do niego dołączyć:

Aby uzyskać więcej informacji wyjaśniających, dlaczego ten produkt został oznaczony kwiatkiem (wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym), należy odwiedzić stronę internetową:
<http://ec.europa.eu/environment/ecolabel>.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia wraz z wnioskiem wzór opakowania produktu oraz deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

9. Informacje umieszczone na oznakowaniu ekologicznym

W rubryce 2 etykiety oznakowania ekologicznego zawarty jest następujący tekst:

- dobra wydajność w zastosowaniach zewnętrznych,
- ograniczona zawartość substancji niebezpiecznych,
- niska zawartość rozpuszczalników.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia wzór opakowania produktu pokazujący jego oznakowanie oraz deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 sierpnia 2008 r.****ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego farbom i lakierom do wnętrz***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 4453)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/544/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 wspólnotowe oznakowanie ekologiczne można przyznać produktowi posiadającemu takie właściwości, dzięki którym może przyczynić się on w znacznym stopniu do poprawy kluczowych aspektów środowiskowych.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 stanowi, że dla poszczególnych grup produktów należy ustalić szczegółowe kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego, opracowane na podstawie kryteriów sporządzonych przez Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego.
- (3) Stanowi ono również, że przegląd kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji ma nastąpić w odpowiednim czasie przed zakończeniem okresu obowiązywania kryteriów określonych dla danej grupy produktów.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000 przeprowadzono w odpowiednim czasie przegląd kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji ustanowionych w decyzji Komisji 2002/739/WE z dnia 3 września 2002 r. ustanawiającej zrewidowane kryteria ekologiczne odnoszące się do wspólnotowego programu przyznawania oznakowań ekologicznych dla farb i lakierów do stosowania wewnątrz pomieszczeń i zmieniającej decyzję 1999/10/WE⁽²⁾. Wymienione kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 28 lutego 2009 r.
- (5) W świetle dokonanego przeglądu, aby uwzględnić postęp naukowy oraz zmiany rynkowe, należy zmienić definicję grupy produktów oraz ustanowić nowe kryteria ekologiczne.

(6) Należy zatem zastąpić decyzję 2002/739/WE.

(7) Kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji powinny obowiązywać cztery lata od daty notyfikacji niniejszej decyzji.

(8) Należy przyznać okres przejściowy dla producentów, których produkty otrzymały oznakowanie ekologiczne dla farb i lakierów do wnętrz przed dniem 18 sierpnia 2008 r. lub którzy złożyli wniosek o przyznanie takiego oznakowania przed dniem 18 sierpnia 2008 r., aby mieli czas na dostosowanie swoich produktów do zmienionych kryteriów i wymogów. Ze względu na kwestie pewności prawnej do dnia 28 lutego 2009 r. producenci powinni mieć możliwość składania wniosków zgodnie z kryteriami ustanowionymi w decyzji 2002/739/WE lub w niniejszej decyzji. Po tej dacie jedynie kryteria ustanowione w niniejszej decyzji będą mieć zastosowanie.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grupa produktów „farby i lakiery do wnętrz” obejmuje dekoracyjne farby i lakiery do wnętrz, bejce oraz produkty pokrewne zgodnie z definicją w ust. 2, przeznaczone dla amatorów i profesjonalistów, produkowane przede wszystkim do zastosowań wewnętrznych i wprowadzane na rynek w tym charakterze.

Grupa ta obejmuje między innymi powłoki i farby podłogowe, produkty barwione przez dystrybutorów na życzenie dekoratorów, zarówno amatorów, jak i profesjonalistów, systemy barwiące, farby dekoracyjne w postaci cieczy lub past, które mogą być wstępnie przygotowane, barwione lub preparowane przez producentów w odpowiedzi na oczekiwania konsumentów, w tym środki gruntujące i podkładowe związane z tymi systemami produktów.

2. „Farba” oznacza barwiony materiał do pokrywania w postaci cieczy, pasty lub proszku, który po zastosowaniu na podłożu tworzy nieprzezroczystą warstwę o właściwościach ochronnych, dekoracyjnych lub specjalnych walorach technicznych.

„Lakier” oznacza bezbarwny materiał do pokrywania, który po zastosowaniu na podłożu tworzy stałą przezroczystą warstwę o właściwościach ochronnych, dekoracyjnych lub specjalnych walorach technicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 236 z 4.9.2002, s. 4.

„Farby i lakiery dekoracyjne” oznaczają farby i lakiery stosowane na budynkach i elementach wykończeniowych w celach dekoracyjnych i ochronnych. Są one nakładane *in situ*. Chociaż ich główną funkcją jest dekoracja, mają także znaczenie ochronne.

„Bejce” (lazury) oznaczają powłoki tworzące przezroczystą lub półprzezroczystą warstwę dekoracyjną i chroniącą drewno przed wpływem czynników atmosferycznych, która umożliwia łatwe utrzymywanie drewna w pożądanym stanie.

„Systemy barwiące” oznaczają metodę przygotowywania kolorowych farb poprzez mieszanie „podkładu” z kolorowymi barwnikami.

3. Wymieniona grupa produktów nie obejmuje:

- a) powłok antykorozyjnych;
- b) powłok zabezpieczających przed zanieczyszczeniami;
- c) środków konserwujących do drewna;
- d) powłok do specjalnych zastosowań przemysłowych i profesjonalnych, włączając w to powłoki o podwyższonej trwałości;
- e) powłok fasadowych;
- f) żadnych produktów przeznaczonych przede wszystkim do zastosowań zewnętrznych i wprowadzanych na rynek w takim charakterze.

Artykuł 2

1. Aby uzyskać wspólnotowe oznakowanie ekologiczne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 oraz zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, farby i lakiery muszą należeć do grupy produktów „farby i lakiery do wnętrz” zdefiniowanej w art. 1 oraz spełniać kryteria ekologiczne wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Jakościowe reaktywne powłoki dwuskładnikowe do celów specjalnych zastosowań muszą spełniać następujące warunki:

- a) oba komponenty muszą spełniać kryteria ekologiczne ustanowione w załączniku (z wyjątkiem kryterium dla lotnych związków organicznych);
- b) musi im towarzyszyć informacja, że komponentów nie wolno używać oddzielnie ani mieszać z innymi produktami;
- c) końcowy produkt gotowy do użycia musi również spełniać kryteria ekologiczne włącznie z kryterium dla lotnych związków organicznych.

3. Powłoki wprowadzane do obrotu przeznaczone zarówno do wnętrza, jak i do zastosowań zewnętrznych, muszą spełniać zarówno kryteria ustanowione w niniejszej decyzji dla farb i lakierów do wnętrza, jak i kryteria ustanowione w decyzji Komisji 2009/543/WE ⁽¹⁾ dla farb i lakierów zewnętrznych.

Artykuł 3

Kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dotyczące grupy produktów „farby i lakiery do wnętrza” obowiązują cztery lata od daty wejścia w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Do celów administracyjnych grupie produktów „farby i lakiery do wnętrza” przypisuje się numer kodu „07”.

Artykuł 5

Decyzja 2002/739/WE traci moc.

Artykuł 6

1. Oznakowania ekologiczne przyznane przed dniem 18.8.2008 r. produktom należącym do grupy produktów „farby i lakiery do wnętrza” mogą nadal być używane do dnia 28.2.2009 r.

2. Jeśli wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego produktom należącym do grupy produktów „farby i lakiery do wnętrza” zostały złożone przed dniem 18.8.2008 r., to produktom tym może być przyznane oznakowanie ekologiczne na podstawie warunków określonych w decyzji 2002/739/WE. W takich przypadkach oznakowanie ekologiczne może być stosowane do dnia 28.2.2009 r.

3. Wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego produktom należącym do grupy produktów „farby i lakiery do wnętrza” złożone po dniu 18.8.2008 r., lecz przed dniem 1.3.2009 r., mogą opierać się na kryteriach ustanowionych w decyzji 2002/739/WE lub na kryteriach ustanowionych w niniejszej decyzji.

W przypadku gdy wniosek opiera się na kryteriach ustanowionych w decyzji 2002/739/WE, oznakowanie ekologiczne może być stosowane do dnia 28.2.2009 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Olli REHN

Członek Komisji

⁽¹⁾ Zob. s. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

A. RAMY

Cel kryteriów

Niniejsze kryteria mają na celu w szczególności:

- wydajne wykorzystanie produktów i minimalizację odpadów,
- zmniejszenie zagrożeń środowiskowych i innych (takich jak ozon troposferyczny) poprzez ograniczenie emisji rozpuszczalników,
- zmniejszenie emisji substancji toksycznych i innych zanieczyszczeń do wód. Kryteria ustanowiono na poziomie promującym znakowanie ekologiczne tych farb i lakierów do wnętrz, które wywierają mniejszy wpływ na środowisko naturalne.

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

Określone wymogi w zakresie oceny i weryfikacji podane są w ramach każdego kryterium.

W przypadku gdy wnioskodawca jest zobowiązany do złożenia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów demonstrujących zgodność z kryteriami, dokumenty te mogą pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy i/lub jego dostawcy(-ów) i/lub jego (ich) poddostawcy(-ów) itd.

Gdy sytuacja tego wymaga, możliwe jest zastosowanie innych metod badawczych niż wskazane dla każdego kryterium, jeśli są one uznawane za równoważne przez właściwy organ oceniający wniosek.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne.

Zaleca się, aby przy ocenie wniosków oraz monitorowaniu zgodności z kryteriami właściwe organy brały pod uwagę wdrożenie uznanego systemu zarządzania środowiskiem, jak np. EMAS lub ISO 14001 (*Uwaga: wdrażanie takich systemów zarządzania nie jest wymagane*).

Gdy w kryteriach wymienione są składniki, obejmują one zarówno substancje, jak i preparaty. „Substancje” i „preparaty” są zdefiniowane w rozporządzeniu REACH (rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾).

Właściwemu organowi przedstawiania jest dokładna receptura produktu w odniesieniu do każdej substancji wykorzystanej przez wnioskodawcę. Należy zgłosić każdą substancję, w tym zanieczyszczenia, występującą w stężeniu większym niż 0,01 % (m/m), jeżeli w kryteriach nie określono niższego stężenia.

B. KRYTERIA EKOLOGICZNE

Wszystkie kryteria z wyjątkiem kryterium 3, które dotyczy lotnych związków organicznych, mają zastosowanie do farb i lakierów w ich opakowaniach. Zgodnie z dyrektywą 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ limity lotnych związków organicznych odnoszą się do gotowych produktów i dlatego maksymalną zawartość lotnych związków organicznych oblicza się na podstawie każdego zalecanego dodatku, takiego jak barwniki i/lub rozcieńczalniki. Do tego obliczenia potrzebne są dane dostarczane przez dostawców surowców na temat zawartości substancji stałych, zawartości lotnych związków organicznych oraz ciężaru właściwego produktu.

Kryterium 1 i 2 stosuje się jedynie do farb białych i lekko barwionych (włącznie z warstwami wierzchnimi, podkładowymi i/lub przejściowymi).

W odniesieniu do systemów barwiących kryterium 1 i 2 stosuje się jedynie do białych podkładów (podkład zawierający najwięcej TiO₂). W przypadku gdy biały podkład nie spełnia wymogu wydajności co najmniej 8 m² z litra przy zdolności krycia 98 % zgodnie z kryterium 7a), kryterium to musi być spełnione po zabarwieniu znormalizowanego koloru RAL 9010.

Kryterium 1 i 2 nie stosuje się do powłok przezroczystych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 87.

1. Pigmenty białe

Zawartość pigmentów białych (białe pigmenty nieorganiczne o współczynniku załamania powyżej 1,8): zawartość białych pigmentów w farbach nie może przekraczać 36 g na m² suchej powłoki o zdolności krycia 98 %. Wymóg ten nie dotyczy lakierów i bejc.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację o niestosowaniu lub dokumentację dotyczącą zawartości pigmentów białych i wydajności, wraz ze szczegółowym obliczeniem wykazującym zgodność z tym kryterium.

2. Dytlenek tytanu

Dytlenek tytanu: Emisje i zrzuty odpadów z produkcji pigmentów zawierających ditlenek tytanu nie przekraczają następujących wartości (zgodnie z dokumentem referencyjnym na temat najlepszych dostępnych technik wytwarzania dużych ilości chemikaliów nieorganicznych (BREF) z sierpnia 2007 r.):

- emisje SO_x (wyrażone jako SO₂): 252 mg na m² suchej powłoki (zdolność krycia 98 %),
- odpady siarczanowe: 18 g na m² suchej powłoki (zdolność krycia 98 %),
- odpady chlorkowe: 3,7 g, 6,4 g i 11,9 g na m² suchej powłoki (zdolność krycia 98 %) odpowiednio dla rutylu naturalnego, rutylu syntetycznego i rud żuźlowych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację o niestosowaniu lub odpowiednią dokumentację informującą o wielkościach stosownych emisji i zrzutów odpadów dla tych parametrów, zawartości ditlenku tytanu w produkcie oraz wydajności, wraz ze szczegółowymi obliczeniami wykazującymi zgodność z tym kryterium.

3. Lotne związki organiczne (VOC)

Zawartość **lotnych związków organicznych** nie może przekraczać:

Klasyfikacja produktu (dyrektywa 2004/42/WE)	Limit zawartości lotnych związków organicznych (w g/l włącznie z wodą)
Mat do wnętrz (ściany/sufit) (połysk < 25@60 °)	15
Błyszczący do wnętrz (ściany/sufit) (połysk > 25@60 °)	60
Farby pokrywające wykończenia wnętrz z drewna i metalu wraz z podkładami	90
Lakiery i bejce do elementów wykończeniowych wnętrz, włącznie z bejcami kryjącymi	75
Bejce do wnętrz o minimalnej grubości warstwy	75
Podkłady	15
Podkłady klejące	15
Powłoki jakościowe jednoskładnikowe	100
Jakościowe powłoki reaktywne dwuskładnikowe do celów specjalnych takich jak podłogi	100
Powłoki z efektem dekoracyjnym	90

W tym kontekście „lotny związek organiczny (VOC)” oznacza każdy związek organiczny o początkowej temperaturze wrzenia mniejszej lub równej 250 °C, mierzonej przy normalnym ciśnieniu 101,3 kPa, zgodnie z definicją w dyrektywie 2004/42/WE. Do określenia limitów zawartości VOC wykorzystano podkategorie farb i lakierów wymienione w dyrektywie. Zacytowano jedynie kategorie odnoszące się do powłok do wnętrz.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium. Dla każdego produktu wnioskodawca podaje zawartość lotnych związków organicznych.

4. Lotne węglowodory aromatyczne (VAH)

Lotnych węglowodorów aromatycznych nie dodaje się bezpośrednio do produktu przed barwieniem lub w trakcie barwienia (gdzie stosowne); aczkolwiek można dodać składniki zawierające lotne węglowodory aromatyczne w takiej ilości, aby zawartość VAH w produkcie końcowym nie przekraczała 0,1 % (m/m).

W tym kontekście „lotny węglowódor aromatyczny (VAH)” oznacza każdy związek organiczny, zgodnie z definicją w dyrektywie 2004/42/WE, o początkowej temperaturze wrzenia mniejszej lub równej 250 °C, mierzonej przy normalnym ciśnieniu 101,3 kPa, i posiadający co najmniej jedno jądro aromatyczne w rozpisany w wzorze strukturalnym.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium stwierdzającą, że nie dodano żadnych VAH innych niż zawarte w prefabrykowanych składnikach i, gdzie stosowne, deklaracje dostawców tych składników potwierdzające zawartość VAH.

5. Metale ciężkie

Następujące **metale ciężkie** lub ich związki nie mogą być stosowane jako składniki produktu lub barwniki (jeśli stosowne) (ani jako substancje, ani jako część stosowanych preparatów): kadm, ołów, chrom VI, rtęć, arsen, bar (z wyjątkiem siarczanu baru), selen, antymon.

Kobaltu również nie dodaje się jako składnika, z wyjątkiem soli kobaltowych stosowanych jako sykatywa w farbach alkidowych. Ich stężenie, mierzone dla kobaltu jako metalu, nie przekracza 0,05 % (m/m) w gotowym produkcie. Z wymogu tego jest także zwolniony kobalt zawarty w pigmentach.

Dopuszcza się śladowe ilości tych metali do 0,01 % (m/m) występujące w składnikach i pochodzące z zanieczyszczeń obecnych w surowcach.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium i, gdzie stosowne, deklaracje dostawców tych składników.

6. Substancje niebezpieczne

a) **Produkt:** Produkt nie może być sklasyfikowany jako bardzo toksyczny, toksyczny, niebezpieczny dla środowiska, rakotwórczy, toksyczny dla rozrodczości, szkodliwy, żrący, mutageny lub drażniący (jedynie jeżeli jest to spowodowane obecnością składników oznaczonych jako R43) zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ przed barwieniem i po barwieniu (gdzie stosowne).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium wraz z kartą bezpieczeństwa materiału w produkcji, spełniającą wymogi załącznika II do rozporządzenia REACH.

b) **Składniki (bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze, mutagenne, toksyczne dla rozrodczości):** Nie wolno stosować żadnego składnika włącznie ze składnikami stosowanymi do barwienia (jeżeli stosowne), który w dniu złożenia wniosku spełnia kryteria klasyfikacji w którejkolwiek z poniższych kategorii ryzyka (lub ich kombinacji):

- R23 (toksyczne przy wdychaniu),
- R24 (toksyczne w kontakcie ze skórą),
- R25 (toksyczne w przypadku połknięcia),
- R26 (bardzo toksyczne przy wdychaniu),
- R27 (bardzo toksyczne w kontakcie ze skórą),
- R28 (bardzo toksyczne w przypadku połknięcia),
- R33 (niebezpieczeństwo skutków kumulacyjnych),
- R39 (niebezpieczeństwo wystąpienia poważnych nieodwracalnych zmian),
- R40 (ograniczone dowody działania rakotwórczego),
- R42 (może powodować uczulenie przy wdychaniu),

⁽³⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

- R45 (może powodować raka),
- R46 (może powodować dziedziczne uszkodzenia genetyczne),
- R48 (niebezpieczeństwo poważnego uszkodzenia zdrowia na skutek długotrwałego narażenia),
- R49 (może powodować raka przy wdychaniu),
- R60 (może upośledzać płodność),
- R61 (może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki),
- R62 (stwarza ryzyko upośledzenia płodności),
- R63 (stwarza ryzyko szkodliwego działania na dziecko w łonie matki),
- R68 (możliwe ryzyko powstania nieodwracalnych zmian),

ustanowionych w dyrektywie Rady 67/548/EWG ⁽⁴⁾ lub dyrektywie 1999/45/WE. Składniki aktywne wykorzystywane w recepturach jako konserwanty, którym przypisuje się jedno z następujących oznaczeń ryzyka: R23, R24, R25, R26, R27, R28, R39, R40 lub R48 (lub ich kombinację), mogą być stosowane, pod warunkiem że ich udział w recepturze preparatu farby nie przekracza 0,1 % (m/m).

Alternatywnie można stosować Globalnie Zharmonizowany System Klasyfikacji i Oznakowania chemikaliów (GHS) ⁽⁵⁾. W tym przypadku nie używa się składników, włącznie ze składnikami stosowanymi przy barwieniu (jeżeli stosowane), sklasyfikowanych w kategorii (lub jako kombinacja kategorii):

- toksyczność ostra (pokarmowa) – kategoria I, II, III,
- toksyczność ostra (skórna) – kategoria I, II, III,
- toksyczność ostra (oddechowa) – kategoria I, II, III,
- działanie uczulające na układ oddechowy – kategoria I,
- substancje mutagenne – kategoria I, II,
- substancje rakotwórcze – kategoria I, II,
- substancje szkodliwe dla rozrodczości – kategoria I, II,
- toksyczność układowa dla narządów docelowych (pojedyncze narażenie) – kategoria I, II,
- toksyczność układowa dla narządów docelowych (wielokrotne narażenie) – kategoria I, II,

ustanowionych w ST/SG/AC.10/30 ⁽⁶⁾ i zmienionych w ST/SG/AC.10/34/Add.3 w sprawie Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów. Składniki aktywne wykorzystywane w recepturach jako konserwanty, którym przypisuje się jedno z następujących oznaczeń GHS, mogą być stosowane, pod warunkiem że ich udział w recepturze preparatu farby nie przekracza 0,1 % (m/m):

- toksyczność ostra (pokarmowa, skórna, oddechowa) – I, II, III (tylko pokarmowa i skórna),
- toksyczność układowa dla narządów docelowych (pojedyncze i/lub wielokrotne narażenie) – I, II (lub ich kombinacja), oraz
- rakotwórczość – kategoria II.

Można stosować metyloetyloketoksym w farbach alkilowych, pod warunkiem że jego zawartość nie przekracza 0,3 % (m/m).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium wraz z kartą bezpieczeństwa materiału w produkcji, spełniającą wymogi załącznika II do rozporządzenia REACH.

⁽⁴⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

⁽⁵⁾ Dnia 27 czerwca 2007 r. Komisja Europejska przyjęła wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie klasyfikacji, etykietowania i pakowania substancji i mieszanin oraz zmieniającego dyrektywę 67/548/EWG i rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (COM(2007) 355 wersja ostateczna). Więcej informacji na temat pokrywania się istniejącego systemu i systemu GHS znajduje się w załączniku VII w tomie III przyjętego wniosku: http://ec.europa.eu/enterprise/reach/docs/ghs/ghs_prop_vol_iii_en.pdf

⁽⁶⁾ Komitet Ekspertów Narodów Zjednoczonych ds. Transportu Towarów Niebezpiecznych oraz Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów: <http://www.unece.org/trans/main/dgdb/dgcomm/ac10rep.html>

- c) **Składniki (niebezpieczne dla środowiska):** Zawartość żadnego składnika, włącznie ze składnikami stosowanymi przy barwieniu (jeżeli stosowne), któremu w dniu złożenia wniosku przypisuje się lub można przypisać którekolwiek z poniższych oznaczeń ryzyka (lub ich kombinację), nie może przekroczyć 2 % (m/m):

- N R50 (bardzo toksyczne dla organizmów wodnych),
- N R50/53 (bardzo toksyczne dla organizmów wodnych i może powodować długoterminowe niekorzystne zmiany w środowisku wodnym),
- N R51/53 (toksyczne dla organizmów wodnych i może powodować długoterminowe niekorzystne zmiany w środowisku wodnym),
- N R52/53 (szkodliwe dla organizmów wodnych i może powodować długoterminowe niekorzystne zmiany w środowisku wodnym),
- R51 (toksyczne dla organizmów wodnych),
- R52 (szkodliwe dla organizmów wodnych),
- R53 (może powodować długotrwałe niekorzystne skutki w środowisku wodnym),

ustanowionych w dyrektywie Rady 67/548/EWG lub dyrektywie 1999/45/WE.

Alternatywnie można stosować Globalnie Zharmonizowany System Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów (GHS) ⁽⁷⁾. W tym przypadku zawartość żadnego składnika, włącznie ze składnikami stosowanymi przy barwieniu (jeżeli stosowne), któremu w dniu złożenia wniosku przypisuje się lub można przypisać którąkolwiek z poniższych kategorii, nie przekracza 2 % (m/m):

kategorie toksyczności dla środowiska wodnego (i ich kombinacje):

- ostra I, II, III,
- przewlekła I, II, III, IV,

ustanowionych w ST/SG/AC.10/30 i zmienionych w ST/SG/AC.10/34/Add.3 w sprawie Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów.

W każdym przypadku całkowita zawartość wszystkich składników, którym w dniu złożenia wniosku przypisuje się lub można przypisać którekolwiek z wymienionych oznaczeń ryzyka (lub ich kombinację) lub oznaczenie klasyfikacji w ramach GHS, nie przekracza 4 % (m/m).

Wymóg ten nie dotyczy amoniaku i alkiloamoniaku.

Wymóg ten nie ma wpływu na konieczność spełnienia warunku wymienionego w kryterium 6a) powyżej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium wraz z wykazem składników oraz kartą bezpieczeństwa materiału w produkcji dla każdego składnika spełniającą wymogi załącznika II do rozporządzenia REACH.

- d) **Etoksylogowane alkilofenole (APEO):** Nie używa się APEO w produktach przez barwieniem i w trakcie barwienia (gdzie stosowne).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium.

- e) **Związki izotiazolinonu:** Zawartość związków izotiazolinonu w produkcie nie może przekraczać 0,05 % (m/m) przed i po barwieniu (gdzie stosowne). Podobnie zawartość mieszaniny 5-chloro-2-metylo-2H-izotiazolo-3-onu (nr EC 247-500-7) i 2-metylo-2H-izotiazolo-3-onu (nr EC 220-239-6) (3:1) nie może przekraczać 0,0015 % (m/m).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium, wskazując ilości, (jeśli występują).

- f) Perfluorowane związki alifatyczne (PFAS), perfluorowane kwasy karboksylowe (PFCA) włącznie z kwasem perfluorooctowym (PFOA) oraz substancje pochodne wymienione we „Wstępnym wykazie PFOS, PFAS, PFOA, PFCA, związków pochodnych i chemikaliów degradowalnych do PFCA (zmienionym w 2007 r.) (OECD)” są niedozwolone w produkcie. Wykaz OECD umieszczony jest w załączniku do niniejszego dokumentu na temat kryteriów.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 8.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium.

- g) **Formaldehyd:** Nie dodaje się wolnych formaldehydów. Składniki wnoszące do produktu formaldehydy mogą być dodawane w ilościach gwarantujących utrzymanie wynikowej całkowitej zawartości wolnych formaldehydów po barwieniu (gdzie stosowne) nieprzekraczającej 0,001 % (m/m).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium. Ponadto wnioskodawca dostarcza od dostawców surowców wyniki badań wykorzystujących metodę VdL-RL 03 (Wytyczne VdL 03) „Metoda acetylo-acetonowa oznaczania stężenia formaldehydu w produktach zapuszkowanych” oraz obliczenia odnoszące te dane do produktu końcowego i wykazujące, że możliwe końcowe maksymalne stężenie formaldehydu uwolnionego z substancji uwalniających formaldehyd nie przekracza 0,001 % (m/m). Alternatywnie zawartość formaldehydu ze składników wnoszących formaldehyd do produktu można zmierzyć w produkcie końcowym poprzez zastosowanie normy opartej na wysokosprawnej chromatografii cieczowej.

- h) **Fluorowcowane rozpuszczalniki organiczne:** Niezależnie od kryteriów 6a), 6b) i 6c), jedynie związki fluorowcowane, które w dniu złożenia wniosku zostały uprzednio ocenione i nie zostały sklasyfikowane w kategorii ryzyka (lub ich kombinacji): R26/27, R45, R48/20/22, R50, R51, R52, R53, R50/53, R51/53, R52/53 i R59 zgodnie z dyrektywami 67/548/EWG i 1999/45/WE, mogą być stosowane w produkcie przed barwieniem i w trakcie barwienia (jeśli stosowne).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium.

- i) **Ftalany:** Niezależnie od kryteriów 6a), 6b) i 6c), jedynie ftalany, które w dniu złożenia wniosku zostały uprzednio ocenione i nie zostały sklasyfikowane w kategorii ryzyka (lub ich kombinacji): R60, R61, R62, R50, R51, R52, R53, R50/53, R51/53 i R52/53 zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG i jej zmianami, mogą być stosowane w produkcie przed barwieniem i w trakcie barwienia (jeśli stosowne). Dodatkowo DNOP (ftalan di-(n-oktylowy)), DINP (ftalan di-izono-nylu), DIDP (ftalan di-izodecyłu) są niedozwolone w produkcie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z tym kryterium.

7. Przydatność do użycia

- a) **Wydajność:** Wydajność farb białych i lekko barwionych (włącznie z warstwami wierzchnimi, gruntującymi, podkładowymi i/lub przejściowymi) wynosi (przy zdolności krycia 98 %) co najmniej 8 m² z jednego litra produktu.

W odniesieniu do systemów barwiących kryterium to stosuje się jedynie do białych podkładów (podkład zawierający najwięcej TiO₂). W przypadku gdy biały podkład nie spełnia wymogu wydajności co najmniej 8 m² z litra przy zdolności krycia 98 %, kryterium to musi być spełnione po barwieniu do znormalizowanego koloru RAL 9010. Kryterium to nie ma zastosowania w odniesieniu do wszystkich pozostałych podkładów wykorzystywanych do produkcji produktów barwionych – podkłady te z zasady zawierają mniej TiO₂ i nie spełniają wymogu wydajności 8 m² z litra produktu przy zdolności krycia 98 %. W odniesieniu do farb stanowiących część systemu barwiącego wnioskodawca musi umieścić na opakowaniu produktu informację dla konsumenta i/lub poinformować punkt sprzedaży, jaki odcień bądź środek gruntujący/podkład (jeśli to możliwe, oznakowany ekologicznie przez Wspólnotę) powinno się zastosować jako bazę przed położeniem ciemniejszego odcienia.

Wydajność środków gruntujących ze specjalnymi właściwościami nieprzepuszczalnymi/uszczelniającymi, przepuszczającymi/klejącymi oraz środków gruntujących ze specjalnymi właściwościami adhezyjnymi do aluminium i powłok galwanizowanych wynosi (przy zdolności krycia 98 %) co najmniej 6 m² z jednego litra produktu.

Gęste powłoki dekoracyjne (farby zaprojektowane specjalnie dla uzyskania trójwymiarowego efektu dekoracyjnego, stąd charakteryzujące się bardzo grubą warstwą) mają alternatywnie posiadać wydajność 1 m² z kg produktu.

Wymóg ten nie ma zastosowania do lakierów, bejc, powłok i farb podłogowych, farb podkładowych, adhezyjnych środków gruntujących lub wszelakich powłok przezroczystych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych z wykorzystaniem metody ISO 6504/1 (Farby i lakiery – określanie zdolności krycia – Część 1: metoda Kubelka-Munka dla farb białych i lekko barwionych) lub 6504/3 (Część 3: ustalenie współczynnika kontrastu (nieprzezroczystości) farb lekko barwionych przy stałej wydajności), lub – dla farb zaprojektowanych specjalnie dla uzyskania trójwymiarowego efektu dekoracyjnego, stąd charakteryzujących się bardzo grubą warstwą – metodą NF T 30073 (lub równoważną). W odniesieniu do podkładów wykorzystywanych do produkcji produktów barwionych nieocenionych zgodnie z wymienionymi kryteriami wnioskodawca przedstawia dowody, w jaki sposób konsument uzyska informację, że przed położeniem produktu powinien zastosować środek gruntujący i/lub szary (bądź w innym odpowiednim odcieniu) podkład.

- b) **Odporność na ścieranie na mokro:** Farby ściennie (zgodne z EN 13300) przedstawiane (informacja na produkcie bądź w materiałach marketingowych) jako zmywalne, nadające się do czyszczenia lub czyszczenia szczotką, muszą posiadać odporność na ścieranie na mokro, mierzoną zgodnie z EN 13300 i EN ISO 11998, klasy 2 lub lepszej (nieprzekraczającą 20 mikronów po 200 cyklach).

Ze względu na szeroki potencjalny zakres możliwych kolorów barwiących kryterium to jest ograniczone do badania podkładów do barwienia.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody EN metody EN ISO 11998 (Test na możliwość czyszczenia i odporność na ścieranie) oraz dowody (na opakowaniu produktu lub związanych z nim materiałach marketingowych), że konsument jest poinformowany, że produkt nie został przebadany pod kątem ścieralności na mokro w przypadku farb sufitowych.

- c) **Odporność na wodę:** Lakiery oraz powłoki i farby podłogowe muszą posiadać odporność na wodę zgodną z normą EN ISO 2812-3, czyli gwarantującą niezmienny połysk i kolor po 24-godzinnym okresie działania wody i 16-godzinnym okresie powrotu do stanu normalnego.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych z wykorzystaniem metody ISO 2812/-3 (Farby i lakiery – określanie odporności na płyny – Część 3: Metoda wykorzystująca materiał wchłaniający).

- d) **Adhezja:** Powłoki, farby i podkłady podłogowe oraz podkłady do metalu i drewna winny uzyskać wynik w teście na adhezję EN 2409 wynoszący co najmniej 2. Barwione murarskie środki gruntujące powinny przejść zgodnie z EN 24624 (ISO 4624) test wytrzymałości na odrywanie, w którym wytrzymałość rozdzielcza podłoża jest mniejsza od siły przylegania farby, w przeciwnym razie przyleganie farby musi być większe od wartości progowej 1,5 MPa.

Wymóg nie dotyczy przezroczystych środków gruntujących.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu, odpowiednio, metody EN ISO 2409 lub EN 24624 (ISO 4624).

- e) **Ścieralność:** Powłoki i farby podłogowe wykazują odporność na ścieranie nieprzekraczającą utraty 70 mg masy po 1 000 cykli badań przy 1 000 g obciążenia i kole CS10 zgodnie z EN ISO 7784-2:2006.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu metody EN ISO 7784-2:2006, wykazujących zgodność z wymienionym kryterium.

8. Informacje dla konsumentów

Następujące informacje należy podać na opakowaniu produktu lub dołączyć do opakowania:

- zastosowanie, podłoże, warunki stosowania, dla których produkt jest przeznaczony. Informacja ta winna obejmować wskazówki na temat prac przygotowawczych itp., np. właściwego przygotowania podłoża, wskazówki na temat zastosowania do wnętrza (gdzie stosowne) lub temperatury,
- zalecenia co do środków czyszczących i usuwania odpadów (w celu ograniczenia zanieczyszczenia wody). Zalecenia te winny być dostosowane do danego rodzaju produktu i rodzaju zastosowania i mogą, jeśli to wskazane, mieć formę rysunkową,
- zalecenia dotyczące warunków przechowywania produktu po otwarciu opakowania (w celu zmniejszenia ilości odpadów), w tym, jeśli właściwe, zalecenia w zakresie bezpieczeństwa,
- w odniesieniu do ciemniejszych podkładów, do których nie stosuje się kryterium 7a), podaje się informacje dotyczące zastosowania właściwych środków gruntujących lub właściwej farby podkładowej (posiadających, jeśli to możliwe, oznakowanie ekologiczne Wspólnoty),
- w odniesieniu do gęstych powłok dekoracyjnych tekst informujący, że dane farby są zaprojektowane specjalnie w celu uzyskania trójwymiarowego efektu dekoracyjnego,
- tekst informujący, że niewykorzystana farba wymaga specjalnego traktowania w celu jej bezpiecznego usunięcia ze środowiska oraz że nie powinna zatem być wyrzucana razem z odpadami gospodarczymi. Informacja na temat unieszkodliwiania i zbierania powinna być umieszczona przez władze lokalne,

- zalecenia dotyczące zapobiegawczych środków ochronnych dla malarza. Następujący tekst (lub odpowiednik) należy umieścić na opakowaniu produktu lub do niego dołączyć:

„Aby uzyskać więcej informacji wyjaśniających dlaczego ten produkt został oznaczony kwiatkiem (wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym), należy odwiedzić stronę internetową: <http://ec.europa.eu/environment/ecolabel>”.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia wraz z wnioskiem wzór opakowania produktu oraz, odpowiednio, deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

9. Informacje umieszczone na oznakowaniu ekologicznym

W rubryce 2 etykiety oznakowania ekologicznego zawarty jest następujący tekst:

- dobra wydajność we wnętrzach,
- ograniczona zawartość substancji niebezpiecznych,
- niska zawartość rozpuszczalników.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia wzór opakowania produktu pokazujący jego oznakowanie oraz deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 lipca 2009 r.

ustalająca podział na poszczególne lata według państw członkowskich kwot, o których mowa w art. 69 ust. 2a rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, i zmieniająca decyzję Komisji 2006/636/WE*(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5307)**(2009/545/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

gólne lata wsparcia wspólnotowego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 69 ust. 4,

- (4) Należy odpowiednio zmienić decyzję Komisji 2006/636/WE z dnia 12 września 2006 r. ustalającą podział na poszczególne lata kwoty wsparcia wspólnotowego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich według państw członkowskich na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. ⁽⁷⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

- (1) W związku z wprowadzeniem nowych zasad modulacji, ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającym wspólną zasadę dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników ⁽²⁾, decyzję Komisji 2006/410/WE ⁽³⁾ zastąpiono decyzją Komisji 2009/379/WE z dnia 11 maja 2009 r. określającą kwoty, które na mocy rozporządzeń Rady (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 378/2007, (WE) nr 479/2008 i (WE) nr 73/2009 udostępnia się EFRROW oraz kwoty dostępne na wydatki w ramach EFRG ⁽⁴⁾.
- (2) W związku ze zwiększeniem kwot całkowitych środków na zobowiązania o 600 mln EUR oraz o 420 mln EUR, odpowiednio, na lata 2009 i 2010, o którym zadecydowano w ramach porozumienia w sprawie europejskiego planu naprawy gospodarczej (EERP), decyzję Rady nr 2006/493/WE ⁽⁵⁾ zmieniono decyzją Rady 2009/434/WE ⁽⁶⁾. Aby zapewnić spójność, kwoty te należy ustalić według państw członkowskich przy pomocy obowiązujących kryteriów przydziału.
- (3) W związku z przyjęciem decyzji 2009/379/WE i decyzji 2009/434/WE należy dostosować kwoty udostępnione na rzecz EFRROW i dodać je do podziału na poszcze-

Artykuł 1

Kwotę, o której mowa w art. 69 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, ustala się w podziale na lata oraz według państw członkowskich w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Załącznik do decyzji 2006/636/WE zastępuje się tekstem zawartym w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się wraz z początkiem roku budżetowego 2009.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.⁽³⁾ Dz.U. L 163 z 15.6.2006, s. 10.⁽⁴⁾ Dz.U. L 117 z 12.5.2009, s. 10.⁽⁵⁾ Dz.U. L 195 z 15.7.2006, s. 22.⁽⁶⁾ Dz.U. L 144 z 9.6.2009, s. 25.⁽⁷⁾ Dz.U. L 261 z 22.9.2006, s. 32.

ZAŁĄCZNIK I

Podział według państw członkowskich kwot, o których mowa w art. 69 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005:

(ceny bieżące w EUR)

	2009	2010
Belgia	2 220 000	1 554 000
Bułgaria	19 500 000	13 650 000
Republika Czeska	21 000 000	14 700 000
Dania	1 740 000	1 218 000
Niemcy	50 340 000	35 238 000
Estonia	5 340 000	3 738 000
Irlandia	15 780 000	11 046 000
Grecja	24 720 000	17 304 000
Hiszpania	44 880 000	31 416 000
Francja	35 520 000	24 864 000
Włochy	56 520 000	39 564 000
Cypr	1 200 000	840 000
Łotwa	7 800 000	5 460 000
Litwa	13 020 000	9 114 000
Luksemburg	600 000	420 000
Węgry	28 440 000	19 908 000
Malta	600 000	420 000
Niderlandy	2 280 000	1 596 000
Austria	27 180 000	19 026 000
Polska	98 700 000	69 090 000
Portugalia	26 940 000	18 858 000
Rumunia	59 820 000	41 874 000
Słowenia	6 780 000	4 746 000
Słowacja	14 700 000	10 290 000
Finlandia	14 580 000	10 206 000
Szwecja	12 420 000	8 694 000
Zjednoczone Królestwo	7 380 000	5 166 000
Razem	600 000 000	420 000 000

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK

Podział wsparcia wspólnotowego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich według państw członkowskich w latach 2007–2013

(ceny bieżące w EUR)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Razem 2007–2013	z czego minimum dla regionów kwalifikujących się w ramach celu »Konwergencja« (łącznie)
Belgia	63 991 299	63 957 784	62 458 083	70 637 509	73 167 519	75 495 480	77 776 632	487 484 306	40 744 223
Bułgaria (1)	244 055 793	337 144 772	456 843 751	412 748 664	398 058 913	397 696 922	395 699 781	2 642 248 596	692 192 783
Republika Czeska	396 623 321	392 638 892	409 036 387	415 632 774	406 640 636	412 672 094	424 262 250	2 857 506 354	1 635 417 906
Dania	62 592 573	66 344 571	67 411 254	85 052 762	91 231 467	98 797 618	106 488 551	577 918 796	0
Niemcy	1 184 995 564	1 186 941 705	1 202 865 574	1 311 256 553	1 322 959 200	1 355 761 509	1 387 114 950	8 951 895 055	3 174 037 771
Estonia	95 608 462	95 569 377	101 036 594	104 667 353	104 639 066	108 913 401	113 302 602	723 736 855	387 221 654
Irlandia	373 683 516	355 014 220	346 851 422	363 518 252	351 698 528	352 271 063	351 503 589	2 494 540 590	0
Grecja	461 376 206	463 470 078	482 113 090	492 922 509	665 568 186	669 030 398	671 747 957	3 906 228 424	1 905 697 195
Hiszpania	286 654 092	1 277 647 305	1 320 830 901	1 400 090 047	1 227 613 000	1 255 978 191	1 284 264 263	8 053 077 799	3 178 127 204
Francja	931 041 833	942 359 146	947 341 939	1 091 752 155	1 169 090 147	1 223 917 557	1 278 994 332	7 584 497 109	568 263 981
Włochy	1 142 143 461	1 135 428 298	1 183 870 921	1 256 577 236	1 403 606 589	1 422 949 382	1 441 205 996	8 985 781 883	3 341 091 825
Cypr	26 704 860	24 772 842	23 949 762	23 911 507	22 402 714	21 783 947	21 037 942	164 563 574	0
Łotwa	152 867 493	147 768 241	150 342 483	153 226 381	148 781 700	150 188 774	151 198 432	1 054 373 504	327 682 815
Litwa	260 974 835	248 836 020	249 948 998	253 855 536	248 002 433	250 278 098	253 898 173	1 765 794 093	679 189 192
Luksemburg	14 421 997	13 661 411	13 255 487	13 838 190	13 287 289	13 281 368	13 212 084	94 957 826	0
Węgry	570 811 818	537 525 661	527 075 432	529 160 494	547 603 625	563 304 619	584 609 743	3 860 091 392	2 496 094 593
Malta	12 434 359	11 527 788	11 256 597	10 964 212	10 347 884	10 459 190	10 663 325	77 653 355	18 077 067

(ceny bieżące w EUR)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Razem 2007–2013	z czego minimum dla regionów kwalifikujących się w ramach celu »Konwergencja« (łącznie)
Niderlandy	70 536 869	72 638 338	73 671 337	87 111 293	90 406 648	96 082 449	102 750 233	593 197 167	0
Austria	628 154 610	594 709 669	580 732 057	586 983 505	556 070 574	545 968 629	532 956 948	4 025 575 992	31 938 190
Polska	1 989 717 841	1 932 933 351	1 971 439 817	1 935 872 838	1 860 573 543	1 857 244 519	1 851 146 247	13 398 928 156	6 997 976 121
Portugalia	560 524 173	562 491 944	584 180 154	625 419 895	611 642 601	611 692 105	610 872 156	4 166 823 028	2 180 735 857
Rumunia ⁽²⁾	0	1 146 687 683	1 502 691 530	1 401 644 651	1 357 854 634	1 359 146 997	1 356 173 250	8 124 198 745	1 995 991 720
Słowenia	149 549 387	139 868 094	136 508 049	134 100 946	124 076 091	118 858 866	113 031 296	915 992 729	287 815 759
Słowacja	303 163 265	286 531 906	282 749 256	266 600 239	263 028 387	275 025 447	319 809 578	1 996 908 078	1 106 011 592
Finlandia	335 121 543	316 143 440	308 265 407	313 973 134	298 490 092	294 408 238	288 617 053	2 155 018 907	0
Szwecja	292 133 703	277 225 207	270 816 031	280 491 463	269 775 513	268 860 755	266 759 282	1 926 061 954	0
Zjednoczone Królestwo	263 996 373	645 001 582	706 122 271	746 326 084	748 994 332	752 455 626	749 224 152	4 612 120 420	188 337 515
Razem	10 873 879 246	13 274 839 325	13 973 664 584	14 368 336 182	14 385 611 311	14 562 523 242	14 758 320 797	96 197 174 687	31 232 644 963

(1) W latach 2007, 2008 i 2009 środki pochodzące z Sekcji Gwarancji EFOGR wynoszą, odpowiednio, 193 715 561 EUR, 263 453 163 EUR oraz 337 004 104 EUR.

(2) W latach 2007, 2008 i 2009 środki pochodzące z Sekcji Gwarancji EFOGR wynoszą, odpowiednio, 610 786 223 EUR, 831 389 081 EUR oraz 1 058 369 098 EUR.”

DECYZJA KOMISJI**z dnia 8 lipca 2009 r.****wyłaczająca poszukiwanie i wydobycie ropy naftowej i gazu w Niderlandach z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5381)***(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2009/546/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 5 i 6,

uwzględniając wniosek złożony przez przedsiębiorstwo Nederlandse Aardolie Maatschappij B.V. (zwane dalej „NAM”) drogą elektroniczną w dniu 26 lutego 2009 r.,

po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

(1) Na mocy decyzji Komisji 93/676/EWG⁽²⁾ podmioty zamawiające prowadzące działalność w zakresie poszukiwania lub wydobycia ropy naftowej lub gazu w Niderlandach były upoważnione do stosowania alternatywnego systemu zamiast normalnej procedury przewidzianej w obowiązującej wówczas dyrektywie. Z zastosowania alternatywnego systemu wynikały określone obowiązki statystyczne oraz obowiązek przestrzegania zasad niedyskryminacji i konkurencyjności przy udzielaniu zamówień na dostawy, roboty budowlane i usługi, w szczególności w zakresie udostępniania wykonawcom informacji o planowanych zamówieniach. Skutki tej decyzji były zabezpieczone bez uszczerbku dla przepisów art. 30 dyrektywy 2004/17/WE poprzez jej art. 27, w momencie gdy zastąpiła ona wcześniejszą dyrektywę.

(¹) Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

(²) Decyzja Komisji 93/676/EWG z dnia 10 grudnia 1993 r. ustanawiająca, że eksploatacja obszarów geograficznych do celów poszukiwania lub wydobycia ropy naftowej lub gazu nie stanowi w Niderlandach działalności określonej w art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy Rady 90/531/EWG oraz że podmioty prowadzące tego rodzaju działalność nie powinny być w Niderlandach uznawane za prowadzące działalność na podstawie specjalnych lub wyłącznych praw w rozumieniu art. 2 ust. 3 lit. b) dyrektywy, Dz.U. L 316 z 17.12.1993, s. 41.

(2) W dniu 26 lutego 2009 r. przedsiębiorstwo NAM przesłało Komisji drogą elektroniczną wniosek na mocy art. 30 ust. 5 dyrektywy 2004/17/WE. Zgodnie z art. 30 ust. 5 akapit pierwszy Komisja poinformowała władze niderlandzkie o fakcie otrzymania wniosku pismem z dnia 5 marca 2009 r., na które władze niderlandzkie odpowiedziały drogą elektroniczną w dniu 26 marca 2009 r. Komisja zwróciła się ponadto do przedsiębiorstwa NAM drogą elektroniczną w dniu 9 marca 2009 r. o dodatkowe informacje, które zostały przekazane przez przedsiębiorstwo NAM drogą elektroniczną w dniu 23 marca 2009 r.

(3) Wniosek złożony przez przedsiębiorstwo NAM dotyczy poszukiwania i wydobycia ropy naftowej i gazu w Niderlandach. Zgodnie z poprzednimi decyzjami Komisji w sprawie połączeń⁽³⁾, we wniosku opisano trzy różne rodzaje działalności, w które zaangażowane jest przedsiębiorstwo NAM, a mianowicie:

- a) poszukiwanie ropy naftowej i gazu ziemnego;
- b) produkcja ropy naftowej; oraz
- c) produkcja gazu ziemnego.

Zgodnie z wyżej wymienionymi decyzjami Komisji „produkcja” do celów niniejszej decyzji będzie obejmowała również „rozwój”, czyli tworzenie odpowiedniej infrastruktury dla przyszłej produkcji (platformy naftowe, rurociągi, terminale itp.).

II. RAMY PRAWNE

(4) Artykuł 30 dyrektywy 2004/17/WE stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności objętych dyrektywą 2004/17/WE nie podlegają wspomnianej dyrektywie, jeżeli w państwie członkowskim, w którym działalność ta jest wykonywana, podlega ona bezpośrednio konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Bezpośrednie podleganie konkurencji ocenia się

(³) Zob. w szczególności decyzję Komisji 2004/284/WE z dnia 29 września 1999 r. uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG (sprawa IV/M.1383 – Exxon/Mobil) oraz kolejne decyzje, m.in. decyzję Komisji z dnia 3 maja 2007 r. uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem (sprawa COMP/M.4545 – STATOIL/HYDRO) zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004.

na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniając specyfikę danego sektora. Dostęp do rynku uznaje się za nieograniczony, jeżeli państwo członkowskie wdrożyło i stosuje właściwe przepisy prawa wspólnotowego, otwierające dany sektor lub jego część.

- (5) Jako że Niemcy wdrożyły i stosują dyrektywę 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów⁽¹⁾, należy uznać, że dostęp do rynku jest nieograniczony zgodnie z art. 30 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2004/17/WE. Bezpośrednie podleganie konkurencji na danym rynku należy oceniać w oparciu o różne kryteria, z których żadne samo w sobie nie ma znaczenia rozstrzygającego.
- (6) W odniesieniu do rynków objętych niniejszą decyzją, jednym z kryteriów, które należy uwzględnić, jest udział rynkowy najważniejszych podmiotów działających na danym rynku. Kolejnym kryterium jest stopień koncentracji rynkowej. Jako że warunki różnią się w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności, których dotyczy niniejsza decyzja, analiza sytuacji konkurencyjnej powinna uwzględniać różnice pomiędzy poszczególnymi rynkami.
- (7) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji.

III. OCENA

- (8) W poprzednich decyzjach Komisji, o których mowa w motywie 3 powyżej, uznano, że każdy z trzech rodzajów działalności będących przedmiotem tego wniosku (poszukiwanie ropy naftowej i gazu ziemnego, produkcja ropy naftowej oraz produkcja gazu ziemnego) stanowi oddzielny rynek produktowy. Należy je zatem zbadać oddzielnie.

Poszukiwanie ropy naftowej i gazu ziemnego

- (9) Zgodnie z ustaloną praktyką Komisji⁽²⁾ poszukiwanie ropy naftowej i gazu ziemnego stanowi jeden istotny rynek produktowy, ponieważ nie jest możliwe określenie na samym początku poszukiwań, czy zakończą się one

znalezieniem ropy naftowej czy gazu ziemnego. Co więcej, w wyniku tej samej, ugruntowanej praktyki Komisji ustalono, że zasięg geograficzny tego rynku jest ogólnosiwiatowy.

- (10) Można wyróżnić trzy metody mierzenia udziału w rynku podmiotów prowadzących działalność w zakresie poszukiwań: wydatki kapitałowe, udokumentowane zasoby i prognozowana produkcja. Niejednokrotnie planowano wykorzystanie wydatków kapitałowych jako wskaźnika służącego do oceny udziału podmiotów w rynku poszukiwań złóż⁽³⁾. Wskaźnik ten uznano jednak za niewłaściwy, m.in. ze względu na duże różnice pomiędzy wymaganymi poziomami inwestycji, które są konieczne w różnych obszarach geograficznych. Większe inwestycje są bowiem konieczne do prowadzenia poszukiwań ropy naftowej i gazu ziemnego na Morzu Północnym niż na przykład na Bliskim Wschodzie. Z kolei pozostałe dwa wskaźniki, a mianowicie udział w udokumentowanych zasobach oraz w prognozowanej produkcji, są stosowane do oceny udziału w rynku podmiotów gospodarczych w obrębie tego sektora⁽⁴⁾.
- (11) Jak wynika z dostępnych informacji, na dzień 31 grudnia 2007 r. połączone udokumentowane zasoby ropy naftowej i gazu ziemnego wynosiły łącznie 378,6 mld standardowych m³ ekwiwalentu ropy (dalej Sm³ ekwiwalentu ropy) na całym świecie⁽⁵⁾. Na dzień 1 stycznia 2008 r. połączone udokumentowane zasoby ropy naftowej i gazu w Niemczech wynosiły nieco ponad 1,426 mld Sm³ ekwiwalentu ropy⁽⁶⁾, czyli nieco więcej niż 3,7 %. Udział przedsiębiorstwa NAM w tych zasobach jest jeszcze mniejszy. Jak wynika z dostępnych informacji, udział w rynku przedsiębiorstwa NAM zostałby również uznany za nieistotny, gdyby wycenę oparto na prognozowanej produkcji. Dlatego też wynik ten należy postrzegać w kontekście dziennej ogólnosiwiatowej produkcji ropy naftowej wynoszącej 81,533 mln baryłek ropy, a zatem jest on równy udziałowi o wartości w przybliżeniu 0,7 %, mimo że zgodnie z prognozami faktyczna produkcja ropy naftowej przedsiębiorstwa NAM wynosząca 0,04 mln baryłek ropy dziennie ma wzrosnąć do 0,06 mln baryłek dziennie dzięki ponownemu uruchomieniu pola naftowego Schoonebeek we wschodnich Niemczech. Biorąc również pod uwagę stopień koncentracji na rynku poszukiwań złóż, który, poza spółkami będącymi własnością państwa, charakteryzuje się obecnością trzech największych koncernów międzynarodowych (ang. *super majors*) zintegrowanych pionowo (BP, ExxonMobil i Shell), jak również określoną liczbą istotnych koncernów (ang. *majors*), czynniki te należy traktować jako wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.

⁽¹⁾ Zob. w szczególności wyżej wymienioną decyzję w sprawie Exxon/Mobil (pkt 23–24).

⁽²⁾ Zob. w szczególności wyżej wymienioną decyzję w sprawie Exxon/Mobil (pkt 25 i 27).

⁽³⁾ Zob. pkt 5.2.1 wniosku i źródła tam zacytowane, w szczególności raport „BP Statistical Review of World Energy, June 2008” załączony do wniosku.

⁽⁴⁾ Czyli 1 390 mld Sm³ gazu, stanowiącego równowartość 1 390 mln Sm³ ekwiwalentu ropy, oraz 36,6 mln Sm³ ropy naftowej, co łącznie daje 1 426 600 000 Sm³.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 29.3.1996, s. 30.

⁽²⁾ Zob. w szczególności wyżej wymienioną decyzję w sprawie Exxon/Mobil oraz, ostatnio, decyzję Komisji z dnia 19 listopada 2007 r. uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem (sprawa COMP/M.4934 – KAZMUNAIGAZ/ROMPETROL), zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004.

Produkcja ropy naftowej

- (12) Zgodnie z ustaloną praktyką Komisji⁽¹⁾ rozwój i produkcja ropy naftowej jest oddzielnym rynkiem produktowym o zasięgu ogólnoświatowym. Jak wynika z dostępnych informacji⁽²⁾, łączna dzienna produkcja ropy naftowej na całym świecie w 2007 r. wyniosła 81,533 mln baryłek. W tym samym roku przedsiębiorstwo NAM produkowało łącznie 0,04 mln baryłek dziennie, co daje udział w rynku w wysokości 0,49 %. Biorąc również pod uwagę stopień koncentracji na rynku produkcji ropy naftowej, który, poza spółkami będącymi własnością państwa, charakteryzuje się obecnością trzech największych koncernów międzynarodowych (ang. *super majors*) zintegrowanych pionowo (BP, ExxonMobil i Shell) – których udział w produkcji ropy naftowej w 2007 r., zgodnie z dostępnymi danymi, wyniósł odpowiednio 3,08 %, 2,32 % i 2,96 % – jak również określoną liczbą istotnych koncernów (ang. *majors*)⁽³⁾, czynniki te należy traktować jako wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.

Produkcja gazu ziemnego

- (13) W poprzedniej decyzji Komisji⁽⁴⁾ dotyczącej dostarczania gazu użytkownikom końcowym wprowadzono rozróżnienie pomiędzy gazem o niskiej wartości opałowej (ang. *Low Calorific Value – LCV*) i gazem o wysokiej wartości opałowej (ang. *High Calorific Value – HCV*). Komisja rozważała również wprowadzenie rozróżnienia pomiędzy dostawami skroplonego gazu ziemnego (ang. *Liquefied Natural Gas – LNG*) i dostawami gazu ziemnego za pośrednictwem instalacji gazowej⁽⁵⁾. W kolejnej decyzji Komisji⁽⁶⁾ dotyczącej m.in. rozwoju i produkcji gazu ziemnego nie rozstrzygnięto jednak kwestii, czy do celów tej decyzji należy uwzględnić istnienie oddzielnych rynków dla gazu o niskiej wartości opałowej (LCV), gazu o wysokiej wartości opałowej (HCV) oraz skroplonego gazu ziemnego (LNG), „ponieważ ocena końcowa nie jest uzależniona od przyjętej definicji”. Do celów niniejszej decyzji kwestia ta również może pozostać nierozstrzygnięta z następujących względów:

- przedsiębiorstwo NAM nie produkuje LNG,
- przedsiębiorstwo NAM prowadzi działalność wyłącznie w Niderlandach, gdzie od dnia 1 lipca 2008 r. w obrocie gazem na rynku transakcji natychmiastowych, tzw. *Title Transfer Facility* („TTF”), nie jest już uwzględniane rozróżnienie pomiędzy gazem LCV a gazem HCV. Ponadto od tego dnia Gas Transport Services (niderlandzki krajowy operator sieci gazowej)

przejął pełną kontrolę nad konwersją. Spedytorzy nie mają zatem obowiązku rezerwowania zdolności konwersji.

- (14) Do celów niniejszej decyzji można zatem potraktować dany rynek produktowy jako produkcję gazu ziemnego ogółem, bez wprowadzania rozróżnienia pomiędzy gazem LCV, HCV i LNG. W odniesieniu do zasięgu geograficznego tego rynku, w poprzednich decyzjach Komisji⁽⁷⁾ stwierdzono, że obejmuje on Europejski Obszar Gospodarczy (EOG), a także potencjalnie Rosję i Algierię.
- (15) Jak wynika z dostępnych informacji⁽⁸⁾, całkowita produkcja gazu w UE w 2007 r. wyniosła 191,9 mld Sm³, zaś w przypadku EOG wartość ta wyniosła 281,6 mld Sm³. Produkcja przedsiębiorstwa NAM za 2007 r. wyniosła 50 mld Sm³, co dało 17,76 % udziału w rynku. Wartość produkcji w Rosji i Algierii w 2007 r. wyniosła odpowiednio 607,4 i 83,0 mld Sm³. Całkowita produkcja w EOG oraz w Rosji i Algierii wyniosła zatem łącznie 972 mld Sm³, z czego udział przedsiębiorstwa NAM wyniósł 5,14 %. Biorąc również pod uwagę stopień koncentracji na rynku produkcji gazu ziemnego, który charakteryzuje się obecnością trzech największych międzynarodowych koncernów (BP, ExxonMobil i Shell) (ang. *super majors*), jak również innych istotnych podmiotów, takich jak rosyjski Gazprom, czynniki te należy traktować jako wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.

IV. WNIOSKI

- (16) W świetle czynników przeanalizowanych w motywach 3–15 należy uznać, że warunek bezpośredniego podlegania konkurencji, określony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE, jest spełniony w Niderlandach w odniesieniu do następujących usług:
- d) poszukiwania ropy naftowej i gazu ziemnego;
 - e) produkcji ropy naftowej; oraz
 - f) produkcji gazu ziemnego.
- (17) Jako że warunek nieograniczonego dostępu do rynku uznaje się za spełniony, dyrektywa 2004/17/WE nie powinna mieć zastosowania w sytuacji, gdy podmioty zamawiające udzielają zamówień mających na celu umożliwienie świadczenia usług wyszczególnionych w motywie 16 lit. a)–c) na terenie Niderlandów, ani gdy organizowane są konkursy na prowadzenie takiej działalności w Niderlandach.
- (18) Niniejsza decyzja została podjęta w oparciu o stan faktyczny i prawny zachodzący w okresie od lutego do marca 2009 r., ustalony na podstawie informacji przedłożonych przez przedsiębiorstwo NAM i Królestwo Niderlandów. Decyzja ta może zostać zmieniona, jeżeli nastąpią istotne zmiany stanu prawnego i faktycznego, które spowodują, iż warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE przestaną być spełniane,

(1) Zob. w szczególności wyżej wymienioną decyzję w sprawie Exxon/Mobil oraz, ostatnio, decyzję Komisji z dnia 19 listopada 2007 r. uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem (sprawa COMP/M.4934 – KAZMUNAIGAZ/ROMPETROL) zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 139/2004.

(2) Zob. s. 8 raportu „BP Statistical Review of World Energy, June 2008” załączonego do wniosku, zwanego dalej „BP Statistics”.

(3) Ich udziały w rynku są mniejsze od udziałów największych koncernów (ang. *super majors*).

(4) Decyzja Komisji 2007/194/WE z dnia 14 listopada 2006 r. uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG (sprawa COMP/M.4180 – Gaz de France/Suez), Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 47.

(5) Zob. w szczególności wyżej wymienioną decyzję w sprawie Gaz de France/Suez.

(6) Wyżej wymieniona sprawa M4545, pkt 12.

(7) Zob. np. decyzje wymienione w motywie 3 powyżej.

(8) Zob. w szczególności BP Statistics, s. 24.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa 2004/17/WE nie ma zastosowania w odniesieniu do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające w celu umożliwienia świadczenia następujących usług w Niderlandach:

- a) poszukiwania ropy naftowej i gazu ziemnego;
- b) produkcji ropy naftowej; oraz
- c) produkcji gazu ziemnego.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 10 lipca 2009 r.****zmieniająca decyzję 2000/57/WE w sprawie systemu wczesnego ostrzegania i reagowania w celu zapobiegania i kontroli chorób zakaźnych na mocy decyzji nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5515)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/547/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. ustanawiającą sieć nadzoru i kontroli epidemiologicznej chorób zakaźnych we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 5,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2000/57/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania i reagowania w celu zapobiegania i kontroli chorób zakaźnych na mocy decyzji nr 2119/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ określono przypadki dotyczące chorób zakaźnych podlegające obowiązkowi zgłaszania przez właściwe organy ds. zdrowia publicznego do należącego do sieci wspólnotowej systemu wczesnego ostrzegania i reagowania, a także ustanowiono ogólne procedury wymiany informacji o tych przypadkach, konsultacji oraz koordynacji środków między państwami członkowskimi w porozumieniu z Komisją.
- (2) Decyzja 2000/57/WE zobowiązuje również właściwe organy ds. zdrowia publicznego w każdym państwie członkowskim do zbierania oraz wymiany wszelkich niezbędnych informacji na temat przypadków chorób zakaźnych, np. poprzez wykorzystanie krajowego systemu nadzoru, systemu nadzoru epidemiologicznego należącego do sieci wspólnotowej lub dowolnego innego wspólnotowego systemu zbierania danych.
- (3) Zapobieganie chorobom zakaźnym i ich kontrola zostały zdefiniowane w decyzji nr 2119/98/WE jako różnorodne środki, w tym badania epidemiologiczne, podejmowane przez właściwe organy ds. zdrowia publicznego w państwach członkowskich w celu zapobiegania chorobom zakaźnym i zahamowania ich rozprzestrzeniania. Środki te obejmują ustalanie kontaktów zakaźnych i wraz z wszelkimi istotnymi informacjami na temat przypadków chorób zakaźnych, będącymi w posiadaniu właściwych organów krajowych ds. zdrowia publicznego, są niezwłocznie przekazywane wszystkim pozostałym

państwom członkowskim oraz Komisji. Ponadto państwo członkowskie, które zamierza podjąć środki, zasadniczo informuje z wyprzedzeniem sieć wspólnotową o istocie i zakresie tych środków, a także konsultuje i koordynuje te działania z pozostałymi państwami członkowskimi w porozumieniu z Komisją.

- (4) Decyzja 2000/57/WE powinna jasno odzwierciedlać przepisy decyzji nr 2119/98/WE dotyczące środków podjętych lub zamierzonych w celu zapobiegania chorobom zakaźnym i zahamowania ich rozprzestrzeniania.
- (5) Wejście w życie międzynarodowych przepisów zdrowotnych (2005) zobowiązuje ponadto społeczność międzynarodową do takiej reakcji w zakresie zdrowia publicznego w przypadku rozprzestrzenienia się chorób w wielu krajach, która jest proporcjonalna i ograniczona do ryzyka w zakresie zdrowia publicznego, i która nie powoduje niepotrzebnych zakłóceń w międzynarodowym ruchu i handlu.
- (6) W razie wystąpienia przypadku choroby zakaźnej o potencjale rozprzestrzenienia się na całą UE, wymagającego zastosowania procedury ustalania kontaktów zakaźnych, państwa członkowskie współpracują ze sobą w porozumieniu z Komisją poprzez system EWRS w celu zidentyfikowania osób zakażonych oraz osób zagrożonych zakażeniem. Taka współpraca może obejmować wymianę poufnych danych osób, u których potwierdzono lub podejrzewa się zakażenie, pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi w ramach procedury ustalania kontaktów zakaźnych.
- (7) Przetwarzanie danych osobowych dotyczących zdrowia jest zasadniczo zabronione przepisami dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽³⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽⁴⁾. Ponadto w art. 11 decyzji nr 2119/98/WE stwierdzono między innymi, że jej przepisy mają zastosowanie bez uszczerbku dla dyrektywy 95/46/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 3.10.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 21 z 26.1.2000, s. 32.⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

- (8) Na potrzeby ochrony zdrowia publicznego przetwarzanie takich danych jest objęte wyłączeniem na mocy art. 8 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE oraz art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, o ile jest ono wymagane dla celów medycyny prewencyjnej, diagnostyki medycznej oraz świadczenia opieki lub leczenia, lub też zarządzania opieką zdrowotną, jak również w przypadkach, gdy dane te są przetwarzane zgodnie z przepisami prawa krajowego lub zasadami ustanowionym przez właściwe krajowe instytucje przez pracownika służby zdrowia, podlegającego obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, lub przez inną osobę również zobowiązaną do zachowania tajemnicy. Artykuł 23 ust. 1 międzynarodowych przepisów zdrowotnych (2005), które weszły w życie dnia 15 czerwca 2007 r., stanowi ponadto że kraje członkowskie Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) mogą na potrzeby ochrony zdrowia publicznego, w tym na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych, zażądać niektórych danych dotyczących podróży w momencie ich przybycia lub wyjazdu.
- (9) Dodatkowo przetwarzanie danych osobowych na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych powinno zostać uznane za uprawnione, o ile jest konieczne dla ochrony żywotnych interesów osób, których dane dotyczą, zgodnie z art. 7 lit. d) dyrektywy 95/46/WE oraz art. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 45/2001, a także dla realizacji zadania wykonywanego w interesie publicznym, zgodnie z, odpowiednio, art. 7 lit. e) oraz art. 5 lit. a) wyżej wymienionych aktów wspólnotowych.
- (10) Komisja, Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób oraz państwa członkowskie powinny wdrożyć odpowiednie zabezpieczenia dotyczące przetwarzania danych osobowych na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych, w szczególności dotyczące stosowania odstępstwa od przepisów dyrektywy 95/46/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001, zapewniające, że przetwarzanie danych osobowych w systemie EWRS jest zgodne z, odpowiednio, rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 oraz dyrektywą 95/46/WE.
- (11) W szczególności, przesyłając dane osobowe w ramach systemu EWRS w celu zapobiegania chorobom zakaźnym i zahamowania ich rozprzestrzeniania, właściwe organy ds. zdrowia publicznego państw członkowskich oraz Komisja powinny zagwarantować, że dane te są prawidłowe, stosowne i nie wykraczają poza ten cel, a także że nie są przetwarzane dla innych celów, są dokładne, aktualizowane w razie potrzeby i przechowywane nie dłużej niż to konieczne dla osiągnięcia tego celu. Powinny także zapewnić odpowiednie informowanie osób objętych procedurą ustalania kontaktów zakaźnych o danych będących przedmiotem przetwarzania, o istocie przetwarzania tych danych, o prawie do dostępu do danych ich dotyczących i do ich zmiany, o ile to nie jest niemożliwe lub nie wymaga nieproporcjonalnych wysiłków, oraz że wdrożone zostały procedury zachowania poufności i bezpieczeństwa na odpowiednim poziomie w ramach systemu EWRS w celu ochrony przetwarzania tych danych.
- (12) Komisja, w sprawozdaniu z 2007 r. z funkcjonowania EWRS ⁽¹⁾ podkreśliła potrzebę wprowadzenia w ramach systemu EWRS funkcji selektywnego wysyłania wiadomości, aby zapewnić wyłączność kanału komunikacji jedynie pomiędzy państwami członkowskimi, których dotyczą dane przypadki związane między innymi z procedurą ustalania kontaktów zakaźnych. Wykorzystanie tej funkcji stanowi odpowiednie zabezpieczenie w przypadku przekazywania danych osobowych przez system EWRS i powinno zagwarantować, na potrzeby wdrożenia niniejszej decyzji, że jedynie prawidłowe, stosowne i nienadmierne dane osobowe są przekazywane w ramach systemu EWRS zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy 95/46/WE. Z tych powodów wykorzystanie funkcji selektywnego wysyłania wiadomości powinno być ograniczone do powiadomień obejmujących przekazywanie istotnych danych osobowych, w celu zapewnienia zgodności z obowiązkami państw członkowskich na mocy art. 4, 5 i 6 decyzji nr 2119/98/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na podstawie art. 7 decyzji nr 2119/98/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2000/57/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 sformułowanie „informacje na temat tych przypadków” zastępuje się sformułowaniem „informacje na temat tych przypadków oraz środków zamierzonych lub przyjętych w reakcji na te przypadki lub na symptomy takich przypadków”;
- 2) dodaje się art. 2a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Niniejszy artykuł stosuje się do środków wdrożonych w celu zidentyfikowania osób, które były narażone na czynniki zakaźne i u których rozwinęła się choroba zakaźna lub u których występuje potencjalne ryzyko rozwinięcia się choroby zakaźnej mającej znaczenie dla Wspólnoty, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku I (zwanym dalej »ustalaniem kontaktów zakaźnych«).

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z funkcjonowania systemu wczesnego ostrzegania i reagowania (EWRS) działającego w ramach sieci nadzoru i kontroli epidemiologicznej chorób zakaźnych we Wspólnocie w latach 2004–2005 (decyzja 2000/57/WE) z dnia 20 marca 2007 r. (COM(2007) 121 wersja ostateczna).

2. Przekazując istotne dane osobowe na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych poprzez system wczesnego ostrzegania i reagowania, pod warunkiem że dane te są niezbędne i dostępne, właściwe organy ds. zdrowia publicznego państwa członkowskiego korzystają z funkcji selektywnego wysyłania wiadomości, która gwarantuje właściwą ochronę danych. Ten kanał komunikacji ograniczony jest do państw członkowskich, których dotyczy procedura ustalania kontaktów zakaźnych.

3. Przekazując informacje przy wykorzystaniu funkcji selektywnego wysyłania wiadomości, właściwe organy ds. zdrowia publicznego danego państwa członkowskiego nawiązują do przypadku lub środka zgłoszonego wcześniej do sieci wspólnotowej.

4. Na potrzeby ust. 2 wykaz danych osobowych znajduje się w załączniku III.

5. Przekazując i przetwarzając dane osobowe przy wykorzystaniu funkcji selektywnego wysyłania wiadomości, właściwe organy ds. zdrowia publicznego państw członkowskich oraz Komisja przestrzegają przepisów dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*) oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (**).

(*) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

(**) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.”;

3) w art. 3 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Corocznie właściwe organy państw członkowskich przekazują Komisji, nie później niż dnia 31 marca, sprawozdanie analityczne na temat przypadków, środków zamierzonych lub przyjętych w związku z tymi przypadkami, oraz procedur stosowanych w ramach systemu wczesnego ostrzegania i reagowania. Ponadto właściwe organy w państwach członkowskich mogą okresowo składać sprawozdanie o określonych przypadkach, które mają szczególne znaczenie.”;

4) tekst załącznika do niniejszej decyzji dodaje się jako załącznik III.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 10 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Do decyzji 2000/57/WE dodaje się załącznik III w następującym brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Wykaz danych osobowych na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych

1. INFORMACJE OSOBOWE

- Nazwisko i imiona;
- Narodowość, data urodzenia, płeć;
- Typ dokumentu tożsamości, numer dokumentu i organ wydający;
- Aktualny adres zamieszkania (ulica i numer domu, miasto, państwo, kod pocztowy);
- Numery telefonów (komórkowego, stacjonarnego, służbowego);
- Adres e-mail: (prywatny, służbowy).

2. INFORMACJE NA TEMAT PODRÓŻY

- Dane dotyczące środka podróży (np. numer lotu, data lotu, nazwa statku, numery rejestracyjne pojazdu);
- numer(-y) miejsc(-a);
- numer(-y) kabin(-y).

3. INFORMACJE UMOŻLIWIĄJĄCE KONTAKT

- Nazwiska odwiedzonych osób/nazwy miejsc pobytu;
- Daty pobytu i adresy miejsc pobytu (ulica i numer domu, miasto, państwo, kod pocztowy);
- Numery telefonów (komórkowego, stacjonarnego, służbowego);
- Adres e-mail: (prywatny, służbowy).

4. INFORMACJE DOTYCZĄCE OSÓB TOWARZYSZĄCYCH

- Nazwisko i imiona;
- Narodowość;
- Informacje osobowe zgodnie z pkt 1, tiret trzecie do szóstego.

5. DANE OSOBY, KTÓRĄ NALEŻY POWIADOMIĆ W RAZIE WYPADKU

- Nazwisko osoby, którą należy powiadomić;
 - Adres (ulica i numer domu, miasto, państwo, kod pocztowy);
 - Numery telefonów (komórkowego, stacjonarnego, służbowego);
 - Adres e-mail: (prywatny, służbowy).”
-

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>